

eul_wid: tpg-aa

Ἀνώνυμος ἀνθολογία · Anthology Anonymous

Philogelos or Jokes, Under Authors Hierocles and Philagrius

Φιλόγελως

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)

Dialect: Κοινή [Koine](#)

Domain: Ποίησις [Poetry](#)

Format: Πεζός [Prose](#)

- book 1 Σχολαστικὸς ἀργυροκόπῳ ἐπέταξε λύχνον ποιῆσαι. τοῦ δὲ ἐξετάσαντος, πηλίκον ποιήσῃ, ἀπεκρίνατο· Ὡς πρὸς ὀκτὼ ἀνθρώπους.
- book 2 α: Σχολαστικὸς κολυμβῶν παρὰ μικρὸν ἐπνίγη· ὥμοσε δὲ εἰς ὕδωρ μὴ εἰσελθεῖν, ἐὰν μὴ μάθῃ πρῶτον καλῶς κολυμβᾶν. β: Σχολαστικὸς κολυμβᾶν βουλόμενος παρὰ μικρὸν ἐπνίγη· ὥμοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ κολυμβᾶν.
- book 3 Σχολαστικῷ τις ἱατρῷ προσελθὼν εἶπεν· Ἰατρέ, ὅταν ἀναστῶ ἐκ τοῦ ὕπνου, ἡμιώριον ἐσκότωμαι καὶ εἶθ' οὕτως ἀποκαθίσταμαι. καὶ ὁ ἱατρός· Μετὰ τὸ ἡμιώριον ἐγείρου.
- book 4 αβ: Σχολαστικοῦ ἵππον πιπράσκοντος ἠρώτησέ τις, εἰ
- book 4 πρωτοβόλος ἐστίν. τοῦ δὲ εἰπόντος δευτεροβόλον εἶναι, εἶπε· Πῶς οἶδας; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ὅτι ἅπαξ ἐμὲ ἔβαλε κάτω καὶ ἅπαξ τὸν πατέρα μου.
- book 5 α: Σχολαστικῷ τις ἀπαντήσας ἔφη· Κύριε σχολαστικέ, καθ' ὕπνους σε εἶδον. ὁ δέ· Μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἀσχολῶν οὐ προσέσχον. β: Σχολαστικὸς φίλον συναντήσας εἶπε· Καθ' ὕπνους σε
- book 5.5 ἰδὼν προσηγόρευσα. ὁ δέ· Σύγγνωθί μοι, ὅτι οὐ προσέσχον.
- book 6 α: Σχολαστικὸς ἰδὼν τὸν κατὰ συνήθειαν αὐτοῦ ἱατρὸν ἐρχόμενον περιεστέλλετο αὐτῷ ὀφθῆναι. ἐπερωτηθεὶς δὲ παρὰ τίνος αὐτοῦ ἐταίρου, διὰ τί αὐτὸ ποιεῖ, ἀπεκρίθη· Πολὺς χρόνος ἐστὶν ἄφ' οὗ οὐκ ἐνόσησα, καὶ ἐντρέπομαι αὐτόν.
- book 6.5 β: Σχολαστικὸς ἱατρὸν συναντήσας ὑπὸ τοῖχον ἐκρύβη. τινὸς δὲ πυθομένου τὴν αἰτίαν ἔφη· Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ.
- book 7 Σχολαστικῷ τὴν σταφυλὴν τμηθέντι παρήγγειλεν ὁ ἱατρός μὴ λαλεῖν. ὁ δὲ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἐπέταξεν ἀντασπάζεσθαι ἀντ' αὐτοῦ τοὺς προσαγορεύοντας. εἴτα αὐτὸς πρὸς ἕκαστον ἔλεγε· Μὴ πρὸς ὕβριν αὐτὸ δέξῃ, εἰ ὁ δοῦλός μου ἀντ' ἐμοῦ ἀσπά-
- book 7.5 ζεταί σε· ἐκέλευσε γάρ με ὁ ἱατρός μὴ λαλεῖν.
- book 8 αβ: Σχολαστικὸς θέλων πιάσαι μὴν συνεχῶς τὰ βιβλία
- book 8 αὐτοῦ τρώγοντα κρέας δακῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐκάθισεν.
- book 9 α: Σχολαστικὸς θέλων αὐτοῦ τὸν ὄνον διδάξαι μὴ τρώγειν οὐ παρέβαλεν αὐτῷ τροφάς. ἀποθανόντος δὲ τοῦ ὄνου ἀπὸ λιμοῦ ἔλεγε· Μεγάλα ἐζημιώθην· ὅτε γὰρ ἔμαθε μὴ τρώγειν, τότε ἀπέθανεν.

- book 9.5 β: Σχολαστικὸς θέλων τὸν ἵππον αὐτοῦ διδάξαι μὴ τρώγειν πολλὰ οὐ παρέβαλλεν αὐτῷ τροφάς. ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἵππου τῷ λιμῷ ἔλεγε· Μεγάλως ἐζημιώθη· ὅτε γὰρ καλῶς ἔμαθε μὴ τρώγειν, τότε ἀπέθανεν.
- book 10 Σχολαστικὸς ἵππον πιπράσκων ἠρωτήθη, μὴ δειλὸς εἴη. ὁ δὲ εἶπεν· Οὐ μὰ τὴν τοῦ πατρός μου σωτηρίαν· ἐν τῷ σταύλῳ γὰρ μόνος ἔστηκεν.
- book 11 αβ: Σχολαστικὸς θέλων ἰδεῖν, εἰ πρόποι αὐτῷ κοιμᾶσθαι, καμ <μ> ὕσας ἐνωπτρίζετο.
- book 12 Σχολαστικῷ ἀποδημοῦντι φίλος αὐτοῦ ἔλεγεν· Ἀξιῷ σε δύο παῖδας ἀγοράσαι μοι, ἐκ <άτερον> πεντεκαίδεκα ἐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν· Ἐὰν τοιούτους μὴ εὕρω, ἀγοράσω σοι ἕνα τριάκοντα ἐτῶν.
- book 13 Σχολαστικοὶ δύο πατραλοῖαι ἐδυσφόρουν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τῷ τοῦς πατέρας αὐτῶν ζῆν. τοῦ δὲ ἐνὸς εἰπόντος· Θέλεις οὖν ἀποπνίξει ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἴδιον; Μὴ γένοιτο, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἵνα μὴ πατραλοῖαι ἀκούσωμεν. ἀλλ' εἰ βούλει, σὺ τὸν
- book 13.5 ἐμὸν σφάζον, κἀγὼ τὸν σόν.
- book 14 αβ: Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, εἴτα διὰ τῆς θυρίδος.
- book 14 παρακύψας ἠρώτα τοὺς παρερχομένους, εἰ πρόπει αὐτῷ.
- book 15 α: Σχολαστικὸς καθ' ὕπνους ἦλον πεπατηκέναι δόξας τὸν πόδα περιέδησεν. ἐταῖρος δὲ αὐτοῦ πυθόμενος τὴν αἰτίαν καὶ γνούς· Δικαίως, ἔφη, μωροὶ καλούμεθα. διὰ τί γὰρ ἀνυπόδητος κοιμᾶσαι;
- book 15.5 β: Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ ἰδὼν ἦλον πεπατηκέναι καὶ δόξας ἀλγεῖν, τὸν πόδα περιεδήσατο. ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἔφη· Διὰ τί γὰρ ἀνυπόδητος κοιμᾶσαι;
- book 16 Σχολαστικὸς βιβλίον αὐτοῦ ἐπιζητῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ μὴ εὐρίσκων, ὥς κατὰ τύχην μαρούλια ἥσθιεν, ἐπιστραφεὶς ἐπὶ τινος γωνίας εἶδε κείμενον τὸ βιβλίον. ὕστερον δὲ φίλῳ ἀπαντήσας ὀδυρομένῳ, ὥς τὴν στολὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ
- book 16.5 ἀπολέσαντι· Μὴ δυσφύρει, ἔφη, ἀλλὰ μαρούλια ἀγοράσας καὶ ἐσθίων αὐτὰ πρὸς τὴν γωνίαν ἐπιστραφεὶς πρόσσχες, καὶ εὐρήσεις αὐτά.
- book 17 α: Σχολαστικῷ ἐταῖρος ἀποδημῶν ἔγραψεν, ἵνα αὐτῷ βιβλία ἀγοράσῃ. ὁ δὲ ἀμελήσας, ἐπανελθόντι αὐτῷ ἀπαντήσας· Τὴν ἐπιστολήν, εἶπεν, ἦν περὶ τῶν βιβλίων ἀπέστειλας, οὐκ ἐδεξάμην.
- book 17.5 β: Σχολαστικῷ φίλος ἔγραψεν εἰς Ἑλλάδα ὄντι, βιβλία αὐτῷ ἀγοράσαι. τοῦ δὲ ἀμελήσαντος, ὥς μετὰ χρόνον τῷ φίλῳ συνωψίσθη, εἶπεν· Τὴν ἐπιστολήν, ἦν περὶ τῶν βιβλίων ἀπέστειλάς μοι, οὐκ ἐκομισάμην.
- book 18 Σχολαστικῷ τις ἀπαντήσας εἶπεν· Ὁ δοῦλος, ὃν ἐπώλησάς μοι, ἀπέθανε. —Μὰ τοὺς θεοὺς, ἔφη, παρ' ἐμοὶ ὅτε ἦν,
- book 18 τοιοῦτον οὐδὲν ἐποίησεν.
- book 19 α: Σχολαστικὸς ἰδὼν πολλοὺς στρουθοὺς ἐπὶ δένδρου ἐστῶτας, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἔσειε [καὶ] τὸ δένδρον ὥς ὑποδεξόμενος τοὺς στρουθοὺς. β: Σχολαστικὸς ἰδὼν στρουθοὺς ἐπὶ δένδρου, λάθρα
- book 19.5 ὑπείσελθὼν, ὑφαπλώσας τὸν κόλπον ἔσειε τὸ δένδρον ὥς ὑποδεξόμενος τὰ στρουθία.
- book 20 Σχολαστικοὶ δύο ἀπὸ δείπνου ἀλλήλους ἀποκαθιστῶντες κατὰ τιμὴν οὐκ ἐκοιμήθησαν.
- book 21 Σχολαστικὸς καθευδῆσαι βουλόμενος, μὴ ἔχων προσκεφάλαιον ἐκέλευσε τῷ δούλῳ κεράμιον ὑποθεῖναι. τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι σκληρόν ἐστι, πτερῶν αὐτὸ γεμισθῆναι ἐκέλευσεν.
- book 22

- a: Σχολαστικὸς ἀπαντήσας τινὶ φίλῳ αὐτοῦ εἶπεν· Ἦκουσα, ὅτι ἀπέθανες. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἄλλ' ὁρᾷς με ζῶντα. καὶ ὁ σχολαστικὸς· Καὶ μὴν ὁ εἰπὼν μοι κατὰ πολὺ σοῦ ἀξιοπιστότερος ἦν.
- book 22.5 g: Σχολαστικὸς ὑπαντήσας γνωρίμῳ εἶπεν· <...> Καὶ μὴν ὁ εἰπὼν με κατὰ πολὺ σοῦ ἀξιοπιστότερός ἐστιν. β: Σχολαστικὸς σχολαστικῷ συναντήσας εἶπεν· Ἔμαθον, ὅτι ἀπέθανες. κάκεῖνος· Ἄλλ' ὁρᾷς με ἔτι, ἔφη, ζῶντα. καὶ ὁ σχολαστικὸς· Καὶ μὴν ὁ εἰπὼν μοι πολλῶ σοῦ ἀξιοπιστότερος
- book 22.10 ὑπάρχει.
- book 23 Σχολαστικὸς κατὰ πρώτην ἄνοιξιν τοῦ βαλανείου εἰσελθὼν καὶ μηδένα εὐρὼν ἔσω λέγει πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
- book 23 Ἐξ ὧν βλέπω, [μὴ] οὐ λούει τὸ βαλανεῖον.
- book 24 ag: Σχολαστικὸς μαχόμενος τῷ πατρὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Κακὲ δοῦλε, οὐχ ὁρᾷς, οἶά με ἐξημίωσας; εἰ γὰρ σὺ μὴ ἐγεννήθης, ἐγὼ ἂν τὸν πάππον μου ἐκληρονόμησα.
- book 25 Σχολαστικὸς ἐν τῷ πλέειν χειμῶνος ὄντος σφοδροῦ καὶ τῶν οἰκετῶν κλαίωντων· Μὴ κλαίετε, ἔφη· πάντας γὰρ ὑμᾶς ἐν διαθήκαις ἐλευθέρους ἀφῆκα.
- book 26 Σχολαστικὸς ἐρευνῶν, ποῦ ὀφείλει κτίσαι ἑαυτῷ οἶκημα [ἦγουν μνημα], εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι καλὸν εἶη ὧδέ που, ἔφη· Ἀλλὰ νοσώδης ὁ τόπος.
- book 27 Σχολαστικὸς νοσῶν συνετάξατο τῷ ἱατρῷ, εἰ θεραπευθεῖη, μισθὸν δώσειν. ὥς οὖν οἶνον ἐν τῷ πυρέττειν πίνοντι αὐτῷ ἐπέτιμα ἡ γυνή· Σὺ δὲ βούλει με ὑγιάναντα, ἔφη, ἀναγκασθῆναι τῷ ἱατρῷ τὸν μισθὸν ἐκτίσαι;
- book 28 Σχολαστικοῦ τὸν ἀντίχειρον κύων ἔδακεν. ὁ δὲ εἶπεν· Εἰ τὸ ἱμάτιον ἐπίασεν, ἐσχισμένον ἂν εἶη.
- book 29 agβ: Διδύμων ἀδελφῶν ὁ ἕτερος ἐτελεύτησεν. σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι ἡρώτα· Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου;
- book 30 a: Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων ἥτει πινακίδας, ἵνα
- book 30 διαθήκας γράψῃ. β: Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων πινακίδας ἥτει, ἵνα διαθήκας γράψῃ. τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλοῦντας διὰ τὸν κίν-
- book 30.5 δυνον ἔφη· Μὴ λυπεῖσθε· ἐλευθερῷ γὰρ ὑμᾶς.
- book 31 a: Σχολαστικὸς διαπερᾶσαι <ποταμὸν> βουλόμενος ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ἵππου ἐποχούμενος. πυθομένου δὲ τινος, διὰ τί οὐ κάτεισι· Σπουδάζω, ἔφη. β: Σχολαστικὸς ποταμὸν βουλόμενος περᾶσαι ἀνῆλθεν
- book 31.5 εἰς τὸ πλοῖον ἔφιππος. πυθομένου δὲ τινος· Διὰ τί οὐ κατέβης; ἔφη σπουδάζειν.
- book 32 Σχολαστικὸς ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς οὐκ ἥσθιεν. ἐρωτήσαντος δὲ τινος τῶν κεκλημένων· Διὰ τί οὐκ ἐσθίεις; ἔφη· Ἵνα μὴ τοῦ φαγεῖν ἔνεκα δόξω παρεῖναι.
- book 33 Σχολαστικοῦ υἱὸς ἐσφαίριζε. πεσοῦσης οὖν εἰς φρέαρ τῆς σφαίρας, παρακύψας καὶ ἰδὼν τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἥτει τὴν σφαῖραν. εἶτα πρὸς τὸν πατέρα κατηγόρει ὥς μὴ ἀπολαβὼν αὐτήν. ὁ δὲ προκύψας εἰς τὸ φρέαρ καὶ ἰδὼν τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν
- book 33.5 [ἥτει τὴν σφαῖραν]· Οἰκοδέσποτα, φησίν, ἀπόδος τῷ παιδί τὴν σφαῖραν.
- book 34 a: Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐταῖρον ἐπισκεπτόμενος ἡρώτα περὶ τῆς νόσου. τοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου ὀργισθεὶς· Ἐλπίζω, εἶπε, κάγῳ νοσῆσαι, καὶ οὐκ ἀποκρινοῦμαί σοι. g:
- book 34.5 Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἕτερον ἐπισκεπτόμενος ἡρώτα περὶ τῆς ὑγίας. τοῦ δὲ ἐκ τοῦ πυρετοῦ καταχθονηθέντος καὶ λαλεῖν μὴ δυναμένου ὀργισθεὶς ἐξίων ἔλεγεν· Ἐλπίζω κάγῳ
- book 34

νοσῆσαι καὶ ἐλθόντος σου μὴ ἀποκρίνασθαι. β: Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος ἡρώτα περὶ τῆς υἰγείας. ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο ἀποκριθῆναι. ὀργισθεὶς οὖν ἐξήλεγ-

book 34.10 χεν· Ἐλπίζω κάγῳ νοσῆσαι καὶ ἐλθόντι σοι μὴ ἀποκριθῆναι.

book 35 Σχολαστικὸς κλεψιμαῖα ἀμφῳτα πριάμενος, ἵνα μὴ γνωσθῶσιν, ἐπίσσωσεν αὐτά.

book 36 Σχολαστικὸς τῶν ἀπαντώντων τὰ ἱμάτια ἐτιμᾶτο. τούτου δὲ τοῦ πατρὸς παρὰ τινων τοῦτο ἀκούσαντος καὶ ἐπιτιμῶντος αὐτῷ· Πάτερ, εἶπεν, ὑπὸ διαβολῆς πέπεισαι τοῦτο, καὶ ἴσως οὐδ' ὑπὸ ἀνθρώπου. τοῦ δὲ εἰπόντος· Ὁ δεῖνά μοι εἶρηκε—Καὶ

book 36.5 σύ, ἔφησεν, ἐκείνῳ προσέχεις, ὃς οὐδὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἱμάτιον ἔχει;

book 37 αβ: Σχολαστικὸς ἵππον ἐπίπρασκεν. ἐλθόντος δὲ τινος καὶ καταμανθάνοντος αὐτοῦ τὸν βόλον εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τί τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καταμανθάνεις; εἶθε ὡς τρώγῃ, οὕτως καὶ περιεπάτει.

book 38 Σχολαστικὸς πρεσβύτου πατρὸς σφόδρα νοσοῦντος τοὺς ἐταίρους ἠξίωσε στεφάνους φέρειν ἐπ' ἐκφορᾷ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ βέλτιον αὐτοῦ σχόντος, ὡς ἡγανάκτουν οἱ ἐταῖροι· Κάγῳ, ἔφη, αἰσχύνομαι ζημιουμένων ὑμῶν. αὔριον οὖν φέρετε τοὺς

book 38.5 στεφάνους τοῦτον γὰρ ὡς ἂν ἔχη ἐξοίσω.

book 39 α: Σχολαστικοὶ δύο ὁμοῦ ἐβάδιζον. ἰδὼν οὖν ὁ ἕτερος αὐτῶν μέλαιναν ὄρνιν Ἀδελφέ, φησίν, ἴσως ταύτης ὁ ἀλεκτρυὼν

book 39 ἀπέθανεν. β: Σχολαστικοὶ δύο ἐβάδιζον. ἰδὼν δὲ αὐτῶν ὁ εἷς μέ-

book 39.5 λαινα ὄρνιν εἶπεν· Ἀδελφέ, ἴσως ταύτης ὁ ἀλέκτωρ ἀπέθανε, καὶ διὰ τοῦτο μέλαινα ἐνεδύσατο.

book 40 α: Σχολαστικὸς μικρὸν υἱὸν ἀπολέσας, θεασάμενος πολλοὺς ἐπὶ τὸ κῆδος ἀπαντήσαντας διὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἔλεγεν· Αἰδοῦμαι μικρὸν παιδίον εἰς τοσοῦτον ὄχλον ἐκφέρων. β: Σχολαστικοῦ παιδίον ἀπέθανεν. ἰδὼν οὖν πλήθος

book 40.5 λαοῦ συνελθὼν ἔλεγεν· Αἰσχύνομαι εἰς τοσοῦτον ὄχλον μικρὸν παιδίον προφέρειν.

book 41 αβ: Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερεν.

book 42 Σχολαστικῶν δύο ὀδυνόντων ὁ ἕτερος τῆς γαστρὸς ἀναγκαζούσης μικρὸν ἀπελείφθη. εὐρών δὲ ἐν τῷ μιλίῳ ἐπιγεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐτέρου· Κατάλαβέ με <....>

book 43 Σχολαστικὸς ἀκούσας παρὰ τινων ὅτι Ὁ πῳγων σου ἤδη ἔρχεται—ἀπελθὼν εἰς τὴν πύλην ἐξεδέχετο αὐτόν. ἕτερος δὲ τὴν πρόφασιν ἐρωτήσας καὶ γνούς· Εἰκότως, εἶπε, μωροὶ νομιζόμεθα· πόθεν γὰρ οἶδας, εἰ διὰ τῆς ἐτέρας πύλης ἔρχεται;

book 44 α: Σχολαστικὸς μετὰ τοῦ πατρὸς καθεύδων, ἀνιστάμενος ἐπὶ τῆς κλίνης νυκτὸς ἔτρωγε σταφυλὰς ὑπεράνω κρεμαμένας. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ ὑπὸ χύτραν λύχνον κρύψαντος, εἶτα, ὅτε ἀνέστη, τὸ φῶς ἄφνω δείξαντος, ὁ δὲ ὀρθὸς ἐστῶς

book 44.5 ἔρεγγε καθεύδειν προσποιούμενος. β: Σχολαστικὸς μετὰ τοῦ πατρὸς κοιμώμενος, τῇ νυκτὶ ἀπὸ τῆς κλίνης ἀνιστάμενος τὰς σταφυλὰς ἔτρωγεν ἐπάνω κρεμαμένας. τοῦ δὲ πατρὸς σκανδαλισθέντος καὶ ὑπὸ χύτραν λαμπάδα κρύψαντος, ἐν τῷ ἐκείνῳ τῇ νυκτὶ ἀναστῆναι πρὸς

book 44.10 τὸ ἔθος ὁ πατήρ ἄφνω τὸ φῶς ἔδειξε. κάκεῖνος ἐστῶς καμμύων ἔτρεχε κοιμᾶσθαι προσποιούμενος.

book 45 αβ: Σχολαστικὸς νυκτὸς ἐπανέστη τῇ μάμμῃ αὐτοῦ. πληγὰς δὲ διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς λαβῶν· Σύ, εἶπεν, τοσοῦτος χρόνος ἐστὶν ἐξ οὗ τὴν μητέρα μου ὀχεύεις, μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ παθὼν, καὶ νῦν ὀργίζῃ ἐπὶ τῇ μητρὶ σου ἅπαξ με εὐρών;

book 46 α: Σχολαστικῷ πραγματευτῇ ἀπήγγειλεν, ὅτι τὸ χωρίον αὐτοῦ ὁ ποταμὸς ἔλαβεν. ὁ δὲ ἀνακραγὼν ἀπεκρίνατο λέγων· Βιάζεται ἡμᾶς. β: Σχολαστικῷ πραγματευτῇ εἶπεν, ὅτι Ποταμὸς ἔλαβε

- book 46.5 τὸν ἀγρόν σου. κάκεϊνος ἔφη· Καὶ τί λέγω;
- book 47 Σχολαστικὸς διὰ χρόνου εἰς τὸν ἀγρόν παραγενόμενος ἐθεάσατο τὰ θρέμματα ἐξιόντα ἐπὶ βόσκησιν. καὶ ὡς εἶωθε βληχώμενα ἰδὼν ἡρώτα τὴν αἰτίαν. τοῦ δὲ οἰκονόμου προσπαίξαντος καὶ εἰπόντος· Ἀσπάζονται σε—Τὴν ἐμήν σοι σωτηρίαν, φησὶν, ἔμοῦ
- book 47.5 ἔνεκα ἀργίαν αὐτοῖς δὸς καὶ τρεῖς ἡμέρας μὴ ἐξαγάγῃς αὐτὰ εἰς
- book 47 νομὴν.
- book 48 Σχολαστικὸς καινὰ ὑποδήματα ὑπεδήσατο. τριζόντων οὖν αὐτῶν ἐπισχών· Μὴ τρίζετε, εἶπεν, ἐπεὶ τὰ σκέλη ὑμῶν κλάσετε.
- book 49 α: Σχολαστικὸς τὴν σελήνην ἰδὼν ἐπυνθάνετο τοῦ πατρός, εἰ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν τοιαῦται σεληναί εἰσιν. β: Σχολαστικὸς ἐν τῇ πόλει ὣν καὶ τὴν σελήνην ἰδὼν ἐπυνθάνετο τοῦ πατρός, εἰ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις ἔχουσι τοιαύτην
- book 49.5 σελήνην.
- book 50 Σχολαστικὸς δανειστὴς ναυκλήρῳ χρεώστη ἐνετέλλετο σορὸν αὐτῷ κομίσαι καὶ δύο παιδικὰς τοῖς ὀκταέτεσι παιδίοις αὐτοῦ, δικαίου μέτρου ὡς εἰς αὔξησιν.
- book 51 α: Σχολαστικὸς ἰδὼν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ φρέαρ ἡρώτα, εἰ καλὸν ἦν τὸ ὕδωρ. τῶν δὲ γεωργῶν εἰπόντων, ὅτι Καλόν· καὶ γὰρ οἱ γονεῖς σου ἐντεῦθεν ἔπινον—Καὶ πηλίκους, φησὶν, εἶχον τραχήλους, ἵνα ἀπὸ τοσοῦτου βάθους πίνειν ἐδύναντο;
- book 51.5 β: Σχολαστικὸς ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ ἐξιὼν ἡρώτα πιεῖν ὕδωρ εἰ καλὸν ἐν τῷ αὐτόθι φρέατι. τῶν δὲ φησάντων, ὅτι Καλόν· καὶ γὰρ καὶ οἱ γονεῖς σου ἐξ αὐτοῦ ἔπινον—Καὶ πηλίκους, ἔφη, εἶχον τραχήλους, ὅτι εἰς τοσοῦτον βάθος πίνειν ἐδύναντο;
- book 52 α: Σχολαστικὸς εἰς λάκκον πεσὼν συνεχῶς ἐβόα ἀνακαλῶν ἑαυτῷ βοηθούς. ὡς δ' οὐδεὶς ὑπήκουε, λέγει πρὸς ἑαυτόν· Μωρός εἰμι, ἐὰν μὴ ἀνελθὼν πάντας μαστιγώσω, ἵνα αὐτῷ γοῦν μοι ὑπακούσωσι καὶ κλίμακα κομίσωσιν.
- book 52.5 β: Σχολαστικὸς εἰς λάκκον ἐμπεσὼν συνεχῶς ἔκραζε βοήθειαν ζητῶν. ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπήκουεν, ἔφη· Μωρός εἰμι, ἐὰν μὴ ἀνελθὼν πάντας τύψω, ἵνα κἂν οὕτως δραμόντες κλίμακά μοι
- book 52 κομίσωσιν.
- book 53 Σχολαστικὸς συνδειπνῶν τῷ πατρὶ παρακειμένης θριδακίνης μεγάλης καὶ ἐχούσης πολλοὺς θύρσους καλοῦς· Σύ, πάτερ, ἔφη, φάγε τὰ τέκνα, καὶ ἡμεῖς τὴν μητέρα.
- book 54 Σχολαστικὸς γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐναβρυνόμενος, ὅτι πεπαίδευται, προσέθηκεν· Εὐχομαι δέ σε εὐρεῖν κεφαλικὴν ἔχοντα δίκην, ἵνα σοι δείξω τὸν ῥήτορα.
- book 55 αβ: Σχολαστικὸς εὐτράπελος ἀπορῶν δαπανημάτων τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασκε· καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· Σύγχαιρε ἡμῖν, πάτερ, ἥδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει.
- book 56 α: Σχολαστικὸς καὶ φαλακρὸς καὶ κουρεὺς συνοδεύοντες καὶ ἐν τινὶ ἐρημίᾳ μείναντες συνέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας ἀγρυπνήσαι καὶ τὰ σκεύη ἕκαστος τηρῆσαι. ὡς δὲ ἔλαχε τῷ κουρεῖ πρώτῳ φυλάξαι, μετεωρισθῆναι θέλων τὸν σχολαστικὸν
- book 56.5 καθεύδοντα ἔξυρεν καὶ τῶν ὥρων πληρωθειῶν διύπνισεν. ὁ δὲ σχολαστικὸς ψήχων ὡς ἀπὸ ὕπνου τὴν κεφαλὴν καὶ εὐρὼν ἑαυτὸν ψιλόν· Μέγα κάθαρμα, φησὶν, ὁ κουρεὺς· πλανηθεὶς γὰρ ἀντ' ἐμοῦ τὸν φαλακρὸν ἐξύπνισεν. β: Σχολαστικὸς καὶ φαλακρὸς καὶ κουρεὺς συνοδεύοντες
- book 56.10 συνέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας βιγλεῦσαι. ἔλαχεν οὖν πρῶτον τῷ κουρεῖ. ὁ δὲ μετεωριζόμενος τὸν σχολαστικὸν κοιμώμενον ἐξύρισε καὶ τῶν ὥρων πληρωθειῶν διύπνισεν. ὁ δὲ κνηθόμενος ἀπὸ ὕπνου τὴν κεφαλὴν καὶ εὐρὼν αὐτὴν ψιλὴν ἔφη· Μέγα κάθαρμα ὁ κουρεὺς· πλανηθεὶς γὰρ ἀντὶ ἐμοῦ τὸν φαλακρὸν διύπνισεν.

- book 57 Σχολαστικῷ ἐκ δούλης τεκνώσαντι ὁ πατήρ συνεβούλευε τὸ παιδίον ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ Πρῶτον, ἔφη, σὺ τὰ τέκνα σου
- book 57 κατόρυξον, καὶ οὕτως ἐμοὶ συμβούλευε τὸν ἐμὸν ἀνελεῖν.
- book 58 Σχολαστικοῦ εἰς βαλανεῖον εἰσελθόντος παραχύτης θερμὸν τοῖς ποσὶ προσέχεεν. ὁ δὲ Κάθαρμα, εἶπε, ψυχρῷ ἀνθρώπῳ θερμὸν προσχεῖς;
- book 59 Σχολαστικὸς ἀκούσας τινός, ὅτι καλὴν ὄρνιν ἔωλον σιτευτὴν ἐδείπνησε, προσελθὼν τῷ σιτευταρίῳ ἔλεγεν· Ἔωλον μοι ὄρνιν θῷσον.
- book 60 Σχολαστικὸς ἀπὸ πολλῶν μιλιῶν χωρίον ἔχων, ἴν' αὐτὸ ἐγγύτερον ποιήσῃ, ἑπτὰ μίλια κατέβαλεν.
- book 61 Σχολαστικὸς χαμαιιδιάσκαλος ἄφνω ἀποβλέψας εἰς τὴν γωνίαν ἐβόησε· Διονύσιος ἐν τῇ γωνίᾳ ἀτακτεῖ. εἰπόντος δέ τινος, ὅτι οὐπῶ πάρεστιν, ὁ δὲ ἔφη· Ὅταν ἔλθῃ.
- book 62 Σχολαστικὸς τῇ ἐτηρίδι, ἥ διὰ χιλίων ἐτῶν ἄγεται ἐν Ῥώμῃ, ἡττηθέντα ἀθλητὴν καὶ δακρύνοντα ἰδὼν, παραμυθούμενος· Μὴ λυποῦ, ἔφη, τὴν γὰρ ἄλλην χιλιετηρίδα σὺ νικήσεις.
- book 63 Σχολαστικὸς συνεκάθητο ἡγεμόνι δεξιόπῃρῳ. εἰς ἑώραν οὖν ἐξελθόντος αὐτοῦ καὶ ἐπαινοῦντος <τὰς> ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσιν ἀμπέλους· Ὅταν ἐπανερχώμεθα, φησί, καὶ τὰ ἄλλα μέρη ἀρέσει σοι.
- book 64 Σχολαστικὸς βράκας ἀγοράσας, ἐπὶ δὲ στενὰς οὔσας
- book 64 μόγις ὑπεδύσατο, ἐδρωπακίσατο.
- book 65 α: Σχολαστικοῦ υἱὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν πόλεμον ἐκπεμπόμενος ὑπέσχετο κεφαλὴν ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν ἔχων ἐλεύσεσθαι. ὁ δὲ ἔφη· Κἂν χωρὶς σε κεφαλῆς ἐλθόντα ἴδω, εὐφρανθήσομαι.
β: Σχολαστικοῦ υἱὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς πόλεμον
- book 65.5 ἐκπεμπόμενος ὑπέσχετο ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν κεφαλὴν ἀγαγεῖν. ὁ δὲ ἔφη· Εὐχομαι καὶ χωρὶς κεφαλῆς σε ἐλθόντα, μόνον ὑγιᾶ ὄντα ἰδεῖν καὶ εὐφρανθῆναι.
- book 66 Σχολαστικὸς ἐν ποταμῷ θεασάμενος ἀλιάδα σίτου μεστὴν καὶ βεβαρημένην· Ἐὰν μικρόν, εἶπεν, ὁ ποταμὸς αὐξήσῃ, βυθισθήσεται.
- book 67 Σχολαστικὸς ἐξ ἀποδημίας ἐπανερχομένῳ τῷ πενθερῷ ἀπαντήσας, πυνθανομένου ἐκεῖνου, πῶς πράττοι αὐτοῦ ὁ συμφοιτητής, ὁ δὲ Πάνυ, ἔφη, αὐτῷ καλῶς ἐστὶ νῦν καὶ εὐθυμεῖ· τὸν γὰρ πενθερὸν αὐτοῦ κατῴρυξεν.
- book 68 Σχολαστικὸς γράψας δίκην ὑπὲρ τινος, δημοσίᾳ προανεγίνωσκε. τοῦ δὲ συνηγορουμένου εἰπόντος, ὅτι ἄτοπον ποιεῖ τὰ ἀπόρρητα τῆς δίκης τοῖς ἀντιδίκοις φανερὰ ποιῶν· Κάθαρμα, εἶπε, μὴ γάρ τι τῶν συνεκτικῶν λέγω;
- book 69 Σχολαστικὸς ἀποθανόντος συμφοιτητοῦ ἐπεσκέπτετο τοὺς γονέας. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ ὀδυρομένου καὶ λέγοντος· Τέκνον, ἡ πόρησάς με—τῆς δὲ μητρὸς λεγούσης· Τέκνον, ἐτύφλωσάς με— ὁ σχολαστικὸς πρὸς τοὺς ἐταίρους εἶπεν· Εἰ ταῦτα αὐτῷ πέπρα-
- book 69.5 κται, ἐχρῆν αὐτὸν καὶ ζῶντα καυθῆναι.
- book 70 Σχολαστικὸς νοσοῦντα φίλον ἀπῆλθεν ἐπισκέψασθαι. τῆς γυναικὸς δ' αὐτοῦ εἰπούσης, ὅτι ἐκεῖνος ἤδη ἔξω ἐστίν· Ἐὰν οὖν ἐπανεέλθῃ, φησίν, ἐρεῖς παραγεγενῆσθαί με.
- book 71 Σχολαστικὸς ὑπόδειγμα λαβὼν μήκους καὶ πλάτους ἐπὶ τῷ ἀκρόπτυχα εἰσκομίσει [ζητῆσαι] ἐπυνθάνετο, ποῖόν ἐστι τὸ μήκος καὶ ποῖον τὸ πλάτος.
- book 72 Σχολαστικὸς ἐν γάμοις ἐστιαθεὶς εἶτα ἀναχωρῶν· Εὐχομαι, εἶπεν, εὐτυχῶς καὶ ἀεὶ ταῦτα ὑμᾶς ποιεῖν.
- book 73

Ὁ αὐτὸς τὸ Σκρηβωνίας μνημα καλὸν ἔφη καὶ πολυτελὲς εἶναι, ἀλλὰ ἐπινόσω τόπω οἰκοδομηθῆναι.

book 74 Σχολαστικῶ λεπτὸν ἵππον ἔχοντι προσελθὼν τις Ὁ ἵππος σου, ἔφη, εἰς Ἄιδου ὄρα. καὶ ὁ σχολαστικός· Κἀγὼ βλέπω.

book 75 Σχολαστικός νοσῶν, εἴτα πεινῶν, ὡς οὐδέπω τετάρτην ὥραν ἀπηγγέλη, ἀπιστῶν πρὸς ἑαυτὸν τὸ ὠρολόγιον ἐκέλευσε κομισθῆναι.

book 76 Σχολαστικῶ εἰς τὸ Σαραπεῖον ἀνελθόντι θαλλὸν ὁ ἱερεὺς διδούς Ἰλεῶς σοι, εἶπεν, ὁ κύριος. καὶ ὁ σχολαστικός· Ἰλεως, ἔφη,

book 76 ὁ κύριος τῷ παρίῳ μου· ἐγὼ γὰρ ἐλεύθερός εἰμι.

book 77 Σχολαστικός ἐκκομίσας τὸν υἱόν, ἀπαντήσας τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ· Σύγγνωθι, ἔφη, ὅτι οὐκ ἦλθεν ὁ υἱός μου εἰς τὴν σχολήν· ἀπέθανε γάρ.

book 78 Σχολαστικός εἰκόνας ἀρχαῖα ζωγραφήματα ἐχούσας ἀπὸ Κορίνθου λαβὼν καὶ εἰς ναῦς ἐμβαλὼν τοῖς ναυκλήροις εἶπεν· Ἐὰν ταύτας ἀπολέσητε, καινὰς ὑμᾶς ἀπαιτήσω.

book 79 Σχολαστικῶ ὑπερζέουσαν κύλικα ὁ οἰνοχόος ὥρεξεν. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτὴν θεῖς· Οὕτω μενέ <τω> , ἔφη, μέχρι ὁ παιδαγωγός σου ἐλθὼν εὖρη αὐτὴν ζέουσαν.

book 80 Σχολαστικοῦ πλεόντος ἐκινδύνευεν ὑπὸ χειμῶνος τὸ πλοῖον. τῶν δὲ συμπλεόντων ἀπορριπτούντων ἐκ τῶν σκευῶν, ἵνα κουφισθῇ τὸ πλοῖον, κἀκεῖνῳ τὸ αὐτὸ ποιεῖν παραινούντων, ὁ δὲ ἔχων χειρόγραφον ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδων, τὰς πεντή-

book 80.5 κοντα ἀπαλείψας· Ἴδε, φησίν, ὅσοις χρήμασιν ἐπεκούφισα τὴν ναῦν.

book 81 Σχολαστικός ἐν πλοίῳ χειμαζομένων καὶ κλαιόντων τῶν συμπλεόντων· Τί γάρ, ἔφη, μικρολόγοι ἐστέ; ἐγὼ δὲ δέκα Ἀττικὰς πλείονας δοὺς κινδύνῳ τοῦ κυβερνήτου πλέω.

book 82 Σχολαστικῶ ἀναβαίνοντι ἐπὶ τεῖχος ἐν μάχῃ χύτραν τις μεστὴν κοπρίων ἐπέβαλεν. ὁ δὲ βοῶν· Οὐ θέλεις, εἶπε, καθαρῶς

book 82 πυκτεῦσαι;

book 83 Σχολαστικός, ὡς ἐν τῷ Ῥήνῳ ποταμῷ ναῦς ἐπώκειλεν, ὑπὸ τὸ κατάστρομα τῆς νεῶς ὑποβάς ἀνωθεῖσθαι ἐνόμιζεν αὐτὴν εἰς τὸ ἄνω οὐ συνείς, ὅτι τοῖς ποσὶν αὐτὴν ὑπερείδων μᾶλλον εἰς τὸ βάθος κατήγεν.

book 84 Ὁ αὐτὸς τοῖς στρατιώταις· Αὐρίον, εἶπε, μακρὰν ὁδὸν ὁδοιπορῆσαι ἀναγκαῖον· σήμερον οὖν πλεονάκις καθέσθητε.

book 85 Σχολαστικός εἰς οἰκίαν καινὴν μετοικισθεὶς καὶ τὰ πρὸ τοῦ πυλῶνος καθήρας ἐπέγραψεν· Ὅς ἂν ᾧδε κόπρια βάλῃ, ἀπόλλυσιν αὐτά.

book 86 Σχολαστικὸν ὁ πατήρ ἀπολέσαντα δηνάριον ἐβούλετο τυπτῆσαι. ὁ δέ· Μὴ ὀργίζου, ἔφη, κἀγὼ ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγοράζω τὸ δηνάριον.

book 87 Σχολαστικός ἐπὶ τῆς οἰκίας σεκούτορος σχῆμα λαβὼν ἔπαιζεν. ἄφνω δὲ τινος ἀπαγγείλαντος αὐτῷ παρουσίαν τοῦ πατρὸς, ῥίψας τὸ ὄπλον ἔλυε τὴν κνημίδα. φθάσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπιστῆναι, ἔχων τὴν περικεφαλαίαν βιβλίον

book 87.5 ἀνεγίνωσκεν.

book 88 Σχολαστικός ἐπανερχόμενος, ὅθεν ἀπεδήμησεν, καὶ ἀναβαίνων ὑψηλὴν ἀνάβασιν ἐθαύμαζε λέγων· Ἐνταῦθα ὅτε πρῶτον [ὡς] παρῆιν ὁδεύων, κατάβασις ἦν· καὶ πῶς νῦν ταχέως ἡλλάγη

book 88 καὶ ἀνάβασις γέγονε;

book 89

- Σχολαστικός πλέων ἐπύθετο τοῦ κυβερνήτου, πόστη εἴη ὥρα. τοῦ δὲ μὴ γινώσκειν φήσαντος ἠρώτησε, πόσος εἴη χρόνος, ἀφ' οὗ τὴν ναῦν κυβερνᾷ. τοῦ δὲ τρία ἔτη φήσαντος Πῶς οὖν ἐγώ, ἔφη, πρὸ ἑξ μηνῶν οἰκίαν πριάμενος, ὅταν εἰς τὴν αὐλήν
- book 89.5 κατέλθῃ ὁ ἥλιος, τὴν ὥραν στοχάζομαι, σὺ δὲ ἀπὸ τοῦ πλοίου τεκμήρασθαι οὐ δύνασαι τοσοῦτω χρόνῳ αὐτὸ κυβερνῶν;
- book 90 Σχολαστικός σοφιστὴς ἀξιούμενος τῶν ἀποθνησκόντων ἐπιταφίους λέγειν ἐνὸς ἔτι ζώντος ἔγραψεν ἐπιτάφιον· ὃς ἐνεκάλει αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ. ὁ δὲ Ἄν οὖν ὑμεῖς, φησί, μὴ προλέγητε, ὅταν ἀποθνήσκητε, ἐγὼ ἐξ αὐτοσχεδίου λέγω <ν> βούλεσθε ἵν' ἀσχη-
book 90.5 μονήσω;
- book 91 Σχολαστικός συμφοιτητὰς ἐπὶ δεῖπνον καλέσας, ἐπαινεσάντων αὐτῶν ὑὸς κεφαλὴν καὶ ἀξιωσάντων καὶ τῇ ὑστεραίᾳ παρ' αὐτῷ ἐστιαθῆναι, ἀπελθὼν πρὸς τὸν μάγειρον· Δὸς μοι, ἔφη, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χοίρου κεφαλὴν ἐτέραν· ἡ γὰρ χθὲς ἡμῖν πάνυ ἤρεσεν.
- book 92 Σχολαστικός ἠρώτα τὸν πατέρα· Ἡ πεντακότυλος λήκυθος πόσον χωρεῖ;
- book 93 Σχολαστικός μαθὼν περὶ κλίμακός τινος, ὅτι ἀναβαινόντων ἔχει βαθμοὺς εἴκοσιν, ἐπύθετο, εἰ καὶ καταβαινόντων τοσοῦτοί
book 93 εἰσιν.
- book 94 Σχολαστικός διαλεγόμενων τινῶν περὶ ἀπεψίας, ἔλεγε μηδεπώποτε ἠπεπτηκέναι. τῶν δὲ πυνθανομένων, εἰ μηδέποτε ἠρεύξατο πικρὸν ἢ ἀηδές· Τοῦτο, εἶπε, ποιῶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν.
- book 95 Σχολαστικῶς υἱὸς ἐγεννήθη. πυνθανομένων δὲ τινῶν αὐτοῦ, ποῖον ὄνομα αὐτῷ θήσεται· Τὸ ἐμὸν ἔξει, ἔφη, ὄνομα, καὶ γὰρ τέως οὕτω μενῶ.
- book 96 Δύο σχολαστικοὶ δειλοί, ὁ μὲν ἔκρυσεν εἰς φρέαρ αὐτόν, ὁ δὲ εἰς καλαμῶνα. χαλασάντων οὖν κράνος τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι, νομίσας στρατιώτην κατιέναι, ἰκετεύων ἐλήφθη. ὥς δὲ ἔφασαν οἱ στρατιῶται, ὅτι, εἰ ἐσιώπησε, παρῆλθον
book 96.5 ἂν αὐτόν, ὁ ἐν τῷ καλαμῶνι κρυβόμενος· Οὐκοῦν, εἶπεν, ἐμὲ παρέλθατε· σιωπῶ γάρ.
- book 97 Σχολαστικός <τῆς> γυναικὸς αὐτοῦ ἀποθανούσης σορὸν ἠγόραζε καὶ περὶ τῆς τιμῆς ἐζυγομάχει. τοῦ δὲ πωλοῦντος ὁμόσαντος μὴ ἔλαττον πέντε μυριάδων πωλήσειν, ὁ δὲ Ἐπειδὴ, ἔφη, προσείληψαι τῷ ὄρκῳ, λάβε μὲν τὰς πέντε μυριάδας, εἰς προσθήκην
book 97.5 δέ μοι μικρὸν σορίδιον δός, ἵνα, ἔάν μου χρειᾷ παιδίῳ γένηται, ἔτοιμον ᾦ.
- book 98 Σχολαστικῶς ἐταῖρος ἀπαντήσας· Συγχαίρω σοι, εἶπεν, ὅτι σοι παιδίον ἐγεννήθη. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Τοῦτο ὑμεῖς οἱ φίλοι ποιεῖτε.
- book 99 Σχολαστικῶς τις λέγει· Χρῆσόν μοι βίρρον μέχρις ἀγροῦ.
- book 99 ὁ δὲ Μέχρι σφυροῦ, εἶπεν, ἔχω· μέχρι δὲ ἀγροῦ οὐκ ἔχω.
- book 100 Σχολαστικός ἐπ' ὀχήματος ὤδευεν. ἐπεὶ δὲ ἀτονήσασαι αἱ ἡμίονοι οὐκ ἠδύναντο βαδίζειν, ὑπέλυσεν αὐτὰς ὁ ἡνίοχος, ἵνα μικρὸν ἀναλάβωσιν. λυθεῖσαι οὖν ἔφυγον. καὶ ὁ σχολαστικὸς πρὸς τὸν ἡνίοχον· Κάθαρμα, εἶπεν, ὁρᾷς, ὅτι αἱ μὲν ἡμίονοι
book 100.5 τρέχουσι, τὸ δὲ ὄχημά ἐστιν αἴτιον τὸ δραμεῖν μὴ δυνάμενον;
- book 101 Σχολαστικός ἀδελφοὺς διδύμους ἰδὼν θαυμαζόντων τινῶν τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν· Οὐχ οὕτως, φησίν, ὁμοιὸς ἐστιν <οὗτος> ἐκείνῳ, ὥς ἐκεῖνος τούτῳ.
- book 102 Σχολαστικῶς τις λέγει· Δημέα, τρίτην ἡμέραν σε ἐνθάδε ἐν ὕπνοις εἶδον. ὁ δὲ Ψεύδῃ, εἶπεν, ἐν ἀγρῷ γὰρ ἤμην.
- book 103

Σχολαστικὸς μετὰ δύο ἐταίρων διελέγετο. τοῦ ἐνὸς οὖν εἰπόντος, ὅτι μὴ δίκαιόν ἐστι πρόβατον σφάζεσθαι· γάλα γὰρ καὶ ἔριον φέρει· καὶ τοῦ ἄλλου εἰπόντος, ὅτι μὴδὲ βοῦν προσήκει ἀναιρεῖσθαι γάλα παρέχουσιν καὶ ἀροτριῶσιν· ὁ σχολαστικὸς

book 103.5 ἔφη μὴδὲ χοῖρον δίκαιον εἶναι ἀναιρεῖσθαι ἥπαρ παρέχοντα καὶ οὐθαρ καὶ βουλβάν.

book 104 agβ: Φιλάργγυρος διαθήκας γράφων ἑαυτὸν κληρονόμον ἔταξεν.

book 105 a: Φιλάργγυρος ἐρωτώμενος, διὰ τί ἄλλο οὐθὲν ἢ μόνον

book 105 ἐλαίας ἐσθίει, ἔφη· Ὡς τὸ μὲν ἔξωθεν ἀντὶ ὄψου ἔχω, τὸ δὲ ὅστουν ἀντὶ ξύλου· φαγὼν δέ, εἰς <τὴν> ἑαυτοῦ κεφαλὴν σφογγισάμενος λουτροῦ οὐκ ἐπιδέομαι.

book 105.5 β: Φιλάργγυρος ἐρωτηθεὶς· Διὰ τί οὐδὲν ἄλλο ἐσθίεις εἰ μὴ ἐλαίας; εἶπεν· Ὡς τὸ μὲν ἔξωθεν ὄψον ἔχω, τὸ δὲ ὅστουν ἀντὶ ξύλου· καὶ ἵνα φαγὼν μὴ ἀπονίψωμαι, ἀλλὰ <εἰς> τὴν κεφαλὴν μου ἐκμαζάμενος, <....>

book 106 ag: Πεπανόπτωχος εἰωθὼς τὴν φίλην αὐτοῦ ἑξαπατᾶν ὡς εὐγενὴς ὢν καὶ πλούσιος, εἰς τοὺς γείτονας σιτευόμενος ὡς εἶδεν ἄφνω τὴν φίλην, στραφεὶς ἐφώνει· Πέμψον δέ μοι καὶ τὸ φιβλατώριον.

book 107 Ἄλλος ὁμοίως μεγαλαυχούμενος, τελείως τε πενητεύων καὶ κατὰ τύχην νοσήσας, τῆς δὲ φίλης αὐτοῦ αἰφνίδιον ἐπεισελθούσης καὶ εὐρούσης αὐτὸν ἐπὶ ψιάθου κείμενον, ἐντραπείς ἥτι᾽ αὐτοῦ τοὺς ἰατροὺς λέγων· Οἱ καλοὶ ἱατροὶ καὶ δόκιμοι τῆς πόλεως

book 107.5 ἐκέλευσάν με ψιαθισθῆναι.

book 108 Ἀλαζὼν ἐν ἀγορᾷ παῖδα ἑαυτοῦ θεασάμενος ἐκ τοῦ ἀγροῦ νεωστὶ ἐληλυθότα εἶπε· Τί ποιοῦσι τὰ πρόβατα; ὁ δὲ εἶπε· Τὸ μὲν καθεύδει, τὸ δὲ ἵσταται.

book 109 Μωρὸς ἀκούσας, ὅτι ἐν Ἀίδου δίκαια κριτήρια, πρᾶγμα

book 109 ἔχων ἀπήγξατο.

book 110 Ἐν Ἀβδήροις διηρεῖτο ἡ πόλις εἰς δύο μέρη, οἳ τε πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντες καὶ οἳ πρὸς δύσιν. πολεμίων οὖν ἄφνω τὴν πόλιν ἐφορμησάντων καὶ πάντων θορυβουμένων οἱ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν οἰκοῦντες μέρος πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ἡμεῖς μὴ

book 110.5 θορυβηθῶμεν· οἳ γὰρ πολέμιοι ἐπὶ τὰς δυσικὰς εἰσέρχονται πύλας.

book 111 Ἐν Ἀβδήροις ὄνος λαθὼν εἰς τὸ γυμνάσιον εἰσῆλθε καὶ τὸ ἔλαιον ἐξέχεεν. οἱ δὲ συνελθόντες καὶ μεταπεμψάμενοι πάντας τοὺς ὄνους τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς ἓνα συναγαγόντες τόπον πρὸς τὸ ἀσφαλίσασθαι ἐνώπιον αὐτῶν τὸν ὄνον ἐμαστίγωσαν.

book 112 Ἀβδηρίτης ἀπάγξασθαι βουλόμενος καὶ τοῦ σχοινίου διαρραγέντος τὴν κεφαλὴν ἐπλήγη. λαβὼν οὖν ἔμπλαστρον παρὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ θεὸς κατὰ τοῦ τραύματος, ἀπελθὼν πάλιν ἀπήγξατο.

book 113 Ἀβδηρίτης [εὐνοῦχον] ἰδὼν κηλίτην ἀπὸ ἐμβάσεως ἐξιόντα εἶπεν· Ἀποκένωσον, ἐπεὶ τῷ παραχύτῃ λέγω.

book 114 Ἀβδηρίτης εὐνοῦχον ἰδὼν ἐπύθετο αὐτοῦ, πόσα παιδία ἔχει. ἐτέρου δὲ εἰπόντος τὸν ὄρχεις μὴ ἔχοντα μὴ δύνασθαι τέκνα γεννῆσαι, ὑπολαβὼν <....>

book 115 Ἀβδηρίτης εὐνοῦχον ἰδὼν γυναικὶ ὁμιλοῦντα ἠρώτα ἄλλον, εἰ ἄρα γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶ. τοῦ δὲ εἰπόντος εὐνοῦχον γυ-

book 115 ναῖκα ἔχειν μὴ δύνασθαι ἔφη· Οὐκοῦν θυγάτηρ αὐτοῦ ἐστίν.

book 116 Ἀβδηρίτης εὐνοῦχος δυστυχῆσας κήλην ἐποίησεν.

book 117

Ἀβδηρίτης μετὰ κηλίτου κοιμώμενος καὶ τῇ νυκτὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀναστὰς ἐν τῷ ἐπαναστρέφειν σκοτίας οὔσης ἄκων τὴν κήλην ἐπάτησε. τοῦ δὲ κηλίτου κατακράξαντος, αὐτῷ ἔφη· Διὰ τί γὰρ κατακέφαλα κοιμᾶσαι;

book 118 Ἀβδηρίτης περιπατῶν εἶδε κηλίτην οὐροῦντα καὶ εἶπεν· Οὗτος ἕως ἐσπέρας οὐ μὴ ἐξουρήσῃ.

book 119 Ἀβδηρίτης ἰδὼν κηλίτην ἀπὸ κολύμβου ἐξιόντα, μόλις δὲ περιπατοῦντα, πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί γὰρ ἀπλήστως ἐγόμωσας, μὴ δυνάμενος γενναίως βαστάσαι;

book 120 Ἀβδηρίτης ἀκούσας, ὅτι κρόμυα καὶ βολβοὶ φυσῶσιν, ἐν τῷ πλέειν αὐτὸν γαλήνης οὔσης πολλῆς, σάκκον πλήσας ἀπὸ τῆς πρύμνης ἐκρέμασεν.

book 121 Ἀβδηρίτης ἰδὼν δρομέα ἐσταυρωμένον εἶπε· Μὰ τοὺς θεοὺς οὗτος οὐκέτι τρέχει, ἀλλὰ πέτεται.

book 122 Ἀβδηρίτης λεκάνην ἐπώλει μὴ ἔχουσαν ὠτία. τινὸς δὲ ἐρωτήσαντος, διὰ τί ἤρεν αὐτῆς τὰ ὠτία, ἀπεκρίνατο· Ὅτι μὴ ἀκούσασα, ὅτι πωλεῖται, φύγῃ.

book 123 Ἀβδηρίτης τὸν πατέρα τελευτήσαντα κατὰ τὸν νόμον καύσας, δραμῶν εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ νοσοῦσαν εἶπεν· Ὀλίγα ἔτι περιττεύει ξύλα· ἐὰν οὖν βούλῃ καὶ δύνασαι,

book 123 τοῖς αὐτοῖς κατακαύθητι.

book 124 Ἀβδηρίτης κατ' ὄναρ χοιρίδιον ἐπώλει καὶ ἐξήτει δηνάρια ἑκατόν. διδόντος δέ τινος πεντήκοντα μὴ βουλόμενος λαβεῖν διύπνισε. καμὶ <μ> ὕσας οὖν καὶ τὴν χεῖρα προτείνας εἶπε· Δὸς κἂν τὰ πεντήκοντα.

book 125 Ἀβδηρίτου στρουθίον ἀπέθανε. μετὰ οὖν χρόνον ἰδὼν στρουθοκάμηλον εἶπεν· Ἐὰν ἔξῃ τὸ στρουθίον μου, ἤδη ἂν τηλικούτον ὑπῆρχεν.

book 126 Ἀβδηρίτης εἰς Ῥόδον ἀποδημήσας ὥς ἐκ τοῦ ὀνόματος τοὺς τοίχους ὠσμάτο.

book 127 Ἀβδηρίτης ὀνάριον τινι χρεωστῶν καὶ μὴ ἔχων παρεκάλει, ἵνα ἀντ' αὐτοῦ δύο ἡμίονους παράσχη.

book 128 Σιδόνιος ἑπαρχος ἐπὶ ὀχήματος ὤδευεν. ἐπεὶ δὲ ἀτονήσασαι αἱ ἡμίονοι οὐκ ἠδύναντο βαδίζειν, ἀπέλυσεν αὐτὰς ὁ ἡνίοχος, ἵνα μικρὸν βοσκηθεῖσαι ἀναλάβωνται. λυθεῖσαι οὖν ἔφυγον. καὶ ὁ ἑπαρχος πρὸς τὸν ἡνίοχον ἔφη· Ὅρα, κάθαρμα,

book 128.5 ὅτι αἱ μὲν ἡμίονοι τρέχουσι, τὸ δὲ ὄχημα δραμεῖν μὴ δυνάμενον ἵσταται.

book 129 Σιδόνιος ῥήτωρ μετὰ δύο ἐταίρων διελέγετο. τοῦ δὲ ἐνὸς λέγοντος, ὅτι οὐκ ἦν δίκαιον πρόβατα σφάζεσθαι διὰ τὸ φέρειν γάλα καὶ ἔριον, καὶ τοῦ ἄλλου εἰπόντος, ὅτι μὴδὲ βοῦν

book 129 <προσῆκει> ἀναιρεῖσθαι γάλα παρέχουσιν καὶ ἀροτριῶσαν, ὁ

book 129.5 ῥήτωρ ἔφη μὴδὲ χοῖρον εἶναι δίκαιον σφάζεσθαι ἥπαρ παρέχοντα καὶ οὔθαρ καὶ νεφρία.

book 130 Σιδόνιος σοφιστὴς κατὰ πρῶτην ἄνοιξιν τοῦ βαλανείου λουόμενος καὶ μηδὲνα ἔσωθεν εὐρῶν λέγει πρὸς τοὺς ἰδίους οἰκέτας· Καθὼς βλέπω, οὐ λούει.

book 131 Σιδόνιος σχολαστικὸς ἀπὸ πολλῶν μιλίων χωρίον ἔχων καὶ θέλων αὐτὸ ἐγγύτερον ποιῆσαι ἑπτὰ κίονας μιλίων κατέστρεψεν.

book 132 Σιδόνιος πραγματευτὴς μετὰ ἐτέρου ὤδευε. τῆς δὲ γαστρὸς ἀναγκαζούσης μικρὸν ἀπολειφθῆναι προσapéμεινεν. ὁ δὲ συνοδοιπὸρος ἀφῆκεν αὐτὸν γράψας ἔν τινι κίονι τῶν μιλίων· Τάχυνον, φθάσον με. ὁ δὲ ὥς ἀνέγνω, ἐπέγραψε κάτωθεν· Καὶ

book 132.5 αὐτὸς μεῖνόν με.

book 133 Σιδονίῳ ἀλιεὶ λέγει τις· Ἔχει τὸ κυρτὶν σου παγούρους; ὁ δὲ μανεῖς ἀπεκρίνατο· Ἔχει τὸ στήθος σου καρκίνους;

book 134

Σιδόνιος ἑκατόνταρχος τοῖς στρατιώταις ἔλεγεν· Σήμερον πολλὰ καθίσατε· αὐριον γὰρ πολλὰ μέλλετε ὁδοιπορεῖν.

book 135 Σιδονίῳ κηρουλαρίῳ λέγει τις· Ἔχεις, κύρι, ἀποκαύματα; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεκρίνατο· Ἔχεις, κύρι, ἀνθρακώματα;

book 136 Σιδόνιος γραμματικὸς ἠρώτα τὸν διδάσκαλον· Ἡ πεντακότυλος λήκυθος πόσον χωρεῖ; ὁ δὲ εἶπεν· Οἶνον λέγεις

book 136 ἢ ἔλαιον;

book 137 Σιδονίῳ μαγεῖρῳ λέγει τις· Δάνεισόν μοι μάχαιραν ἕως Σμύρνης. ὁ δὲ ἔφη· Οὐκ ἔχω μάχαιραν ἕως ἐκεῖ φθάζουσιν.

book 138 Σιδόνιος κεντουρίων ἰδὼν ζευγηλάτην διὰ τῆς ἀγορᾶς ἄμαξαν φέροντα ἐκέλευσεν αὐτὸν τυφθῆναι. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Ῥωμαῖός εἰμι, καὶ οὐ χρή τύπτεσθαί με διὰ τὸν νόμον—τοὺς βόας ἐκέλευσεν ὁ κεντουρίων μαστιγωθῆναι.

book 139 Σιδόνιος ἱατρὸς λεγάτον ὑπὸ ἀρρώστου αὐτοῦ χιλίας δραχμὰς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν κομισάμενος, ἐκφερομένου δὲ αὐτοῦ τῇ κηδεῖα ἀκολουθῶν ἐνεκάλει, ὥς ὀλίγον αὐτῷ λεγάτον κατέλιπεν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τελευτήσαντος εἰς νόσον ἐμ-

book 139.5 παρεῖς παρεκάλει αὐτὸν ἐπισκεπτόμενον ἀνταγωνίσασθαι τῇ νόσῳ, ὁ ἱατρὸς ἔφη· Ἐὰν πεντακισχιλίας δραχμὰς εἰς λεγάτον καταλείψῃς, ἐγὼ σε ἰατρεύσω ὥς τὸν πατέρα σου.

book 140 Εὐτράπελος ἰδὼν γραμματοδιδάσκαλον ἀφυῇ διδάσκοντα προσελθὼν ἠρώτα, διὰ τί κιθαρίζειν οὐ διδάσκει. Τοῦ δὲ εἰπόντος· Ὅτι οὐκ ἐπίσταμαι—εἶπε· Πῶς οὖν γράμματα διδάσκεις οὐκ ἐπιστάμενος;

book 141 Εὐτράπελος κυβερνήτης ἐρωτηθεὶς, τί φυσᾷ, εἶπε· Φάβα καὶ κρόμυα.

book 142 Εὐτράπελον ὀφθαλμιῶντα ἱατρὸς κλέπτῃς δανείσας λύχνον ἔκλειψε. μιᾷ οὖν ταῦτα ἠρώτα αὐτόν· Πῶς ἔχεις εἰς τοὺς ὀφθαλμούς; καὶ ὁ εὐτράπελός φησιν· Ἀφ' οὗ μοι ἐδάνεισας, τὸν

book 142 λύχνον οὐ βλέπω [αὐτόν].

book 143 α: Εὐτραπέλῳ ἱατρῷ λέγει τις· <...> Ἐὰν κτήσῃ [θερμόν] ἀγγεῖον, θερμόν σε οὐ λείψει. β: Εὐτράπελός τις ἱατρῷ λέγει· Πολλοὺς ἄνθρακας ἔχω. κάκεῖνος ἔφη· Ἐὰν χαλκεῖον ἔχῃς, θερμόν σοι ποτὲ οὐ

book 143.5 λείψει.

book 144 Εὐτράπελος ἀργὸν δρομέα ἰδὼν εἶπεν· Οἶδα, τί χρήζει ὁ κύριός μου οὗτος. τοῦ δὲ ἀγνοομένου ἐρωτήσαντος· Τί ἐστίν; εἶπεν· Ἴππου χρήζει· ἄλλως γὰρ τοὺς ἀνταγωνιστὰς καταλαβεῖν οὐ δύναται.

book 145 Εὐτράπελος κάπηλος εὐρὼν ταξεώτην ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ εἶπεν· Εὐρον, ὃ οὐκ ἐζήτουν.

book 146 α: Εὐτράπελος χοῖρον κρύψας ἔφευγεν. ἐπεὶ δὲ κατελαμβάνετο, θεὸς αὐτὸν χαμαὶ καὶ δέρων ἔλεγεν· Ἐκεῖ ὄρυττε καὶ μὴ παρὰ τὰ ἐμά. β: Εὐτράπελος χοῖρον κλέψας ἔφευγεν. ἐπεὶ δὲ κατ-

book 146.5 ελαμβάνετο, θεὸς αὐτὸν ἔτυπτε λέγων· Ἄλλων ὄρυγε καὶ μὴ τὰ ἐμά.

book 147 Εὐτράπελος ἰδὼν κακὸήχον καὶ κακόφωνον κιθαρωδὸν ἡσπάσατο λέγων· Χαῖρε, ἀλεκτρυών. τοῦ δὲ πυθομένου, διὰ τί αὐτὸν οὕτως προσηγόρευσεν, ἔφη· Ὅτι, ὅταν σὺ κοκκύσῃς, πάντες ἐγείρονται.

book 148 Εὐτράπελος φλυάρου κουρέως ἐρωτήσαντος· Πῶς σε

book 148 κείρω; —Σιωπῶν, ἔφη.

book 149

a: Εὐτράπελος ἐν βαλανείῳ ὑπὸ τινος ὀριγισθεὶς μάρτυρας προσέφερε τοὺς παραχύτας. τοῦ δὲ ἀντιδίκου ἀποβαλλομένου ὡς μὴ ὄντας ἀξιοπύστους ἔφη· Εἰ μὲν <ἐν> τῷ Δουρείῳ ἵππῳ ὕβρισθην, προήγαγον ἂν μάρτυρας τοὺς περὶ Μενέ-

book 149.5 λαον καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην· ἐν δὲ τῷ βαλανείῳ τῆς ὕβρεως γενομένης ἀνάγκη τοὺς παραχύτας τὸ πραχθὲν μᾶλλον εἰδέναι. β: Ὑβρεως ἐν βαλανείῳ γενομένης εὐτράπελος ῥήτωρ κατηγορεῖ καὶ μάρτυρας ἐκάλει τοὺς περιχύτας. τῶν δὲ ἀποβαλλομένων ὡς μὴ ὄντων <...> ἔφη· Εἰ μὲν ἐν τῷ Δουρίῳ ἵππῳ ἦν,

book 149.10 παρέσχον ἂν μάρτυρας Μενέλαον καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην· εἰ δὲ ἐν βαλανείῳ, ἀνάγκη τοὺς περιχύτας τὸ πραχθὲν μᾶλλον εἰδέναι.

book 150 Εὐτράπελος, δύο ξύστρων παρ' αὐτοῦ ἐν βαλανείῳ ἐπιζητουμένων, ὑπὸ ἐνὸς μὲν ἀγνωρίστου, ὑπὸ δὲ ἑτέρου γνωρίμου μὲν ἀλλὰ κλέπτου, ὁ εὐτράπελος ἔφη· Σὲ μὲν γνωρίζων οὐ δώσω· σὲ δὲ μὴ γνωρίζων οὐ δώσω.

book 151 αβ: Εὐτράπελος ἰδὼν πορνοβοσκὸν μισθοῦντα μέλαιναν ἑταιρίδα εἶπε· Πόσου τὴν νύκτα μισθοῖς;

book 151b a: Εὐτράπελος ἰδὼν ἱατρὸν κόρην ὑπαλείφοντα ἔφη· Ὅρα, νεανίσκε, μὴ τὴν ὄψιν θεραπεύων τὴν κόρην διαφθείρης. β: Εὐτράπελος ἰδὼν ἱατρὸν νεάνίδα ὑπαλείφοντα

book 151b.5 ὥραϊαν ἔφη· Μὴ τὴν ὄψιν θεραπεύων τὸ βάθος φθείρης.

book 152 a: Εὐτράπελοι δύο πατραλοῖαι πρὸς ἀλλήλους ἐδυσφόρουν πρὸς τὸ φονεῦσαι τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς, ὁ δὲ ἕτερος πρὸς τὸν ἄλλον ἔφη· Ἴνα μὴ πατροκτόνοι παρά τισι λογισθῶμεν, σὺ φόνευσον τὸν ἐμὸν πατέρα, κἀγὼ τὸν σόν· καὶ κακῆς φεύ-

book 152.5 γομεν φήμης. β: Δύο εὐτραπέλων πρὸς ἀλλήλους δυσφορούντων ἐπὶ τὸ φονεῦσαι τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἔφη ὁ εἷς πρὸς τὸν ἕτερον· Ἐὰν αὐτοχείρως τοῦτο πράξωμεν, πατραλοῖαι λογισθῆναι ἔχομεν. ἀλλὰ σὺ μᾶλλον διαχείρισαι τὸν ἐμόν, κἀγὼ τὸν σόν· καὶ κακῆς

book 152.10 φήμης ἐκφύγομεν.

book 153 Εὐτράπελος παλαίων εἰς πηλὰ ἐνέπεσε καὶ ἵνα μὴ δοκῇ ἀπάλαιστος εἶναι, περιστραφεὶς καὶ δι' ὄλου πηλωθεὶς ἀνέστη ἐναβρυνόμενος.

book 154 Ἐν Κύμῃ ἐπισήμου τινὸς κηδευομένου προσελθὼν τις ἡρώτα τοὺς ὀψικεύοντας· Τίς ὁ τεθνηκώς; εἷς δὲ Κυμαῖος στραφεὶς ὑπεδείκνυε λέγων· Ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ τῆς κλίνης ἀνακείμενος.

book 155 Κυμαίῳ ἵππον πιπράσκοντι προσελθὼν τις ἡρώτα, εἰ πρωτοβόλος ὁ ἵππος. τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι δευτεροβολεῖ, ἔφη· Πῶς οἶδας; ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι ἅπαξ ἐμὲ κάτω ἔβαλε καὶ ἅπαξ τὸν πατέρα μου.

book 156 Κυμαῖος οἰκίαν πωλῶν λίθον ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν εἰς

book 156 δεῖγμα περιέφερεν.

book 157 Κυμαῖος ἵππον πιπράσκων ἡρωτήθη, μὴ δειλὸς εἴη. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Οὐ μὰ τὴν σωτηρίαν μου· ἐν τῇ φάτνῃ γὰρ μόνος εἰστήκει.

book 158 Κυμαῖος κλεψιμαῖα ἱμάτια ἀγοράσας διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ἐπίσσωσεν αὐτά.

book 158b Κυμαῖος ἵππον ἐπίπρασκεν. ἐλθόντος δὲ τινος καὶ καταμανθάνοντος αὐτοῦ τὸν βόλον εἶπε· Τί τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καταμανθάνεις; εἶθε ὡς τρώγει, οὕτως καὶ περιεπάτει.

book 159 Κυμαῖος ἄλωνα μεγάλην ποιήσας ἔστησεν ἄντικρυς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἡρώτα, εἰ βλέπει αὐτόν. τῆς δὲ εἰπούσης, ὅτι μόλις αὐτὸν βλέπει, ἔφη ἐκεῖνος· Ἀλλ' ἐγὼ εἰς καιρὸν τηλικαύτην ποιήσω ἄλωνα, ἵνα μήτε ἐγὼ σὲ μήτε σὺ ἐμὲ ἴδῃς.

book 160 Κυμαῖος ἐπιζητῶν φίλον ἐκάλει αὐτὸν πρὸ τῆς οἰκίας ὀνομασί. ἑτέρου δὲ εἰπόντος· Ὑψηλότερον φώνησον, ἵνα ἀκούσῃ —ἀφείς τὸ ὄνομα, ὃ ἥδει, ἐβόα· Ὑψηλότερε.

- book 161 Κυμαῖος δανειστοῦ οἰκία ἐπιβουλεύων καὶ θέλων τὰ μείζονα δάνεια κλέψαι τὰ βαρύτερα χαρτία ἐπελέγετο.
- book 162 Κυμαίων <τὴν> πόλιν τειχιζόντων εἰς τῶν πολιτῶν Λολλιανὸς καλούμενος δύο κορτίνας ἰδίους ἐτείχισεν ἀναλώμασι. πολέμιων δὲ ἐπιστάντων ὀργισθέντες οἱ Κυμαῖοι συνεφώνησαν,
- book 162 ἵνα τὸ Λολλιανοῦ τεῖχος μηδεὶς φυλάξῃ ἀλλ' ἐκεῖνος μόνος.
- book 163 Κυμαῖοι προσδοκῶντες ἐξ ἀποδημίας φίλον αὐτῶν ἀξιότιμον καὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν τῷ βαλανείῳ διὰ καθαροῦ ὕδατος τιμῆσαι, μίαν ἔχοντες κολυμβήθραν, ταύτην ὕδατος θερμοῦ καθαροῦ πλήσαντες ἐν μέσῳ αὐτῆς κάγκελλον τρητὸν
- book 163.5 ἔβαλον, ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦ ὕδατος καθαρὸν τῷ προσδοκωμένῳ τηρῆται φίλῳ.
- book 164 Κυμαῖος ἐν τῷ κολυμβᾶν βροχῆς γενομένης διὰ τὸ μὴ βραχῆναι εἰς τὸ βάθος κατέδου.
- book 165 Κυμαῖος θυρίδας ἀγοράζων ἡρώτα, εἰ δύνανται πρὸς μεσημβρίαν βλέπειν.
- book 166 Κυμαῖος ὄνῳ <ἐπὶ> καθήμενος παρὰ κῆπον ὤδευεν. ἰδὼν οὖν κλάδον συκῆς ὑπὸ <ερ> ἔχοντα σύκων ὠρίμων πεπληρωμένον ἐπελάβετο τοῦ κλάδου. τοῦ δὲ ὄνου ὑπεκδραμόντος ἀπεκρεμάσθη, καὶ τοῦ κηπουροῦ ἐρωτήσαντος, τί ἐκεῖ ποιεῖ
- book 166.5 κρεμάμενος, ἔλεγεν· Ἐκ τοῦ ὄνου ἔπεσα.
- book 167 Κυμαῖος ἰδὼν πρόβατον συμπεποδισμένον καὶ οὕτω κειρόμενον εἶπεν· Εὐχαριστῶ τῷ κουρεῖ μου, ὅτι οὐδέποτε με δήσας ἔκειρεν.
- book 168 Κυμαῖος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποδημήσαντος εἰς βαρὺ ἔγκλημα πεσὼν θανάτῳ κατεδικάσθη. ἀπιὼν δὲ παρεκάλει πάντας, ἵνα ὁ πατὴρ μὴ γινῶ, ἐπεὶ μέλλει αὐτῷ θανασίμους
- book 168 πληγὰς ἐπιφέρειν.
- book 169 Ὁ αὐτός, τινὸς αὐτῷ εἰπόντος ὅτι Ἑσύλησάς με— Μὴ ὑποστρέψω, <ἔφη>, ἔνθεν ἄπειμι, εἰ ἐσύλησα.
- book 170 Κυμαίου τις ἐπύθετο, ποῦ μένει Δρακοντίδης ὁ ῥήτωρ. ὁ δὲ Μόνος εἰμί, εἶπεν· εἰ δὲ θέλεις, τήρει τὸ ἐργαστήριον, κἀγὼ ἀπελθὼν δείξω σοι.
- book 171 Κυμαῖος ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποθανόντος τὸ σῶμα τοῖς ταριχευταῖς δέδωκε. μετὰ δὲ χρόνον ἐζήτει αὐτὸ ἀπολαβεῖν. τοῦ δὲ ἔχοντος καὶ ἄλλα σώματα καὶ ἐρωτῶντος, τί σημεῖον ἔχει ἢ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θήκη, ἀπεκρίθη· Ἔβησεν.
- book 172 Κυμαῖος πύκτην ἰδὼν πολλὰ τραύματα ἔχοντα ἡρώτα, πόθεν ἔχει ταῦτα. τοῦ δὲ εἰπόντος· Ἐκ τοῦ μύρμηκος—ἔφη· Διὰ τί γὰρ χαμαὶ κοιμᾷ;
- book 173 Κυμαῖος μέλι ἐπίπρασκεν. ἐλθόντος δὲ τινος καὶ γευσαμένου καὶ εἰπόντος, ὅτι πάνυ καλόν, ἔφη· Εἰ μὴ γὰρ μῦς ἐνέπεσεν εἰς αὐτό, οὐκ ἂν ἐπώλουν.
- book 174 Κυμαῖον νοσοῦντα ἀπήλπισεν ἰατρός. ὁ δὲ ὑγιάνας περιέκαμπε τὸν ἰατρὸν. ἐρωτηθεὶς οὖν τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνατο· Εἰπόντος σου, <ὅτι> ἀποθνήσκω, αἰσχύνομαι ζήσας.
- book 175 Κυμαῖος ἰατρός ἄρρωστον τριταῖζοντα εἰς ἡμιτριταῖον
- book 175 περιστήσας τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ ἀπῆγει.
- book 175b Κυμαίῳ ἰατρῷ σχολαστικὸς προσελθὼν εἶπε· Σοφιστά, ὅταν ἐκ τοῦ ὕπνου ἀναστῶ, ἐπὶ ἡμιώριον <— —μετὰ τὸ ἡμιώριον> διύπνισον.
- book 176 Κυμαῖος ἰατρός ἀπεγνωσμένον ἄρρωστον ἐνημάτισεν, ἐκέλευσε δὲ τὰ ἐκκεχωρημένα <?> ἰδεῖν. τοῦ δὲ δείξαντος καὶ εἰπόντος, ὅτι ἀπέθανεν, ὁ ἰατρός μεθ' ὅρκου ἀπεκρίνατο· Οὗτος εἰ μὴ ἐκλύσθη, ἐλάκησεν ἄν.
- book 177 Κυμαῖος ἰατρός τέμνων τινὰ δεινῶς ἀλγοῦντα καὶ βοῶντα ἀμβλυτέραν σμίλην μετέλαβεν.

- book 178 Κυμαῖοι δύο ἰσχάδων κεράμια δύο ἐπρίαντο. τούτων δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον λανθάνων οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐτέρου κατήσθιεν. ὥς δὲ τοῖς ἀλλήλων κατεχρήσαντο, ἕκαστος ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐπιστρέψας εὗρεν αὐτὸ κενόν. ἀλλήλων οὖν ἐπιλα-
- book 178.5 βόμενοι ἤγοντο ἐπὶ τὸν ἄρχοντα. διαγνοὺς δὲ ὁ ἄρχων ἐκέλευσε τὰ κενώματα ἀλλάξαι καὶ τὰς τιμὰς ἀλλήλοις ἀποδοῦναι.
- book 179 Ἐν Κύμῃ δημαγωγὸς ἐν ἐκκλησίᾳ κατηγορηθεὶς· Ἄνδρες, ἔφη, πολῖται, εἰ μὲν κατεψευσμένοι μου τὰς διαβολὰς εἰσιν οὗτοι, γένοιτο αὐτοῖς παρ' ὑμῶν καταγνωσθῆναι· εἰ δέ τι ἐγὼ τούτων πεποίηκα, πάντων ὑμῶν καθημένων ἐμοὶ μόνω
- book 179.5 τὸ θέατρον ἐπιπέσοι.
- book 180 Κυμαῖος ἄρχων τοιαῦτα κηρύγματα ἐκήρυξεν· Οἱ
- book 180 ἔφοροι μετὰ τὴν θυσίαν παραχρῆμα τὰς ἐαυτῶν βύρσας ἀναφερέτωσαν πρὸς τὸν ἱερέα. Οἱ δὲ βουλευταί, ἔλθετε εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μὴ βουλεύεσθε. Οἱ δὲ μάγειροι τὰ ἴδια ὀστέα ὑπὲρ
- book 180.5 τὸ τεῖχος βαλλέτωσαν. Οἱ δὲ σκυτεῖς μικροὺς καλάποδας μὴ ἐχέτωσαν.
- book 181 Κυμαῖοι εἰς ψηφοφορίαν ἀπαντήσαντες καὶ γνόντες πολλοὺς ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων ἀπολειφθέντας, αἰτιωμένους τὴν ἀτραπὸν· Μὴ μωροί, ἔφασαν, ἐὰν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ μέλλον οὐκ ἐρχόμεθα;
- book 182 Κυμαῖος <ἱατρὸς> τετρωμένην κεφαλὴν τέμνων ὑπτίον θείς τὸν πάσχοντα ὕδωρ εἰς τὸ στόμα ἐνέβαλεν, ἵνα ἴδῃ, πότε διὰ τοῦ χειρουργηθέντος ἐκρεύσει.
- book 183 Δυσκόλῳ ἱατρῷ προσελθὼν τις εἶπε· Σοφιστά, ἀνακεῖσθαι οὐ δύναμαι οὔτε ἐστάναι, ἀλλ' οὐδὲ καθῆσθαι. καὶ ὁ ἱατρὸς εἶπεν· Οὐδέν σοι λείπει ἢ κρεμασθῆναι.
- book 184 α: Δυσκόλῳ ἱατρῷ τις λέγει· Τί ποιήσω, ὅτι αἷμα κάθῃμαι καὶ χολάς; κάκεῖνος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Ἐὰν καὶ τὰ ἔντερά σου ἐκβάλῃς, ἐγὼ οὐ χολῶ. β: Δυσκόλῳ ἱατρῷ λέγει τις· Τί ἐστίν, ὅτι αἷμα χέζω
- book 184.5 καὶ χολάς; κάκεῖνος ἔφη· Ἐὰν καὶ τὰ ἔντερά σου χέσης, ἐγὼ οὐ
- book 184 χολῶ.
- book 185 α: Δύσκολος ἱατρὸς ἐτερόφθαλμος ἠρώτα νοσοῦντα· Πῶς ἔχεις; ὁ δὲ εἶπεν· Ὡς βλέπεις. ὁ δὲ ἱατρὸς ἔφη· Ἐὰν ὥς ἐγὼ βλέπω ἔχῃς, τὸ ἥμισυ σου ἀπέθανεν. β: Δύσκολος ἱατρὸς ἐτερόφθαλμος ἀρρώστῳ ἔφη· Πῶς
- book 185.5 ἔχεις; ὁ δέ· Ὡς βλέπεις. εἶπε δὲ ἐάν.
- book 186 Πρὸς δύσκολον ἱατρὸς προσελθὼν καὶ ἀψάμενος αὐτοῦ εἶπε· Κακὰ πυρέττεῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Εἰ δύνασαι σὺ κρεῖττω πυρέττειν, ἰδοὺ κλίνῃ ἀναπесὼν πύρεττε.
- book 187 α: Δύσκολος ἀστρολόγος παιδὸς νοσηροῦ γένεσιν λέγων, πολυχρόνιον αὐτὸν τῇ μητρὶ ὥς ἐπαγγειλάμενος ἦται τὸν μισθόν. τῆς δὲ εἰπούσης· Ἐλθόντι σοι αὔριον δώσω—ἔφη· Τί οὖν, ἐὰν τὴν νύκτα ἀποθάνῃ καὶ ἐγὼ τὸν μισθὸν ἀπόλλω;
- book 187.5 β: Δύσκολος ἀστρονόμος παιδὸς νοσηροῦ γέννησιν εἰπὼν, πολυχρόνιον ἔσεσθαι ἐπαγγειλάμενος ἦται τὸν μισθόν. τῆς δὲ μητρὸς εἰπούσης· Αὔριον δώσω—Τί οὖν, ἔφη, ἐὰν τῇ νυκτὶ ἀποθάνῃ; ἐγὼ τὸν μισθὸν ἀπολέσω;
- book 188 α: Δυσκόλου κεράμιον μέλιτος ἀγοράσαντος καὶ ὑπὸ τινος ἐρωτηθέντος, πόσου ἡγόρασεν, καταστρέφων τὸ κεράμιον ἔλεγεν· Οὕτω μου ἐκχυθῇ τὸ αἷμα, ἐὰν εἴπω ὑμῖν. β: Δύσκολος μέλιτος κεράμιον ἀγοράσας συνεχῶς
- book 188.5 ἠρωτᾶτο, πόσου ἡγόρασε. καταστρέφων οὖν τὸ κεράμιον ἔφη· Οὕτως χυθῇτω μου τὸ αἷμα, ἐὰν εἴπω ὑμῖν.

- book 189 Πρὸς δύσκολον ἄρρωστον ἱατρὸς προσελθὼν προσέταξε ψυχία μετὰ στρουθίου φαγεῖν. καὶ ὁ δύσκολος εἶπε· Πῶς δύναμαι
- book 189 εἰς τὸ κλουβίον εἰσελθεῖν, ἵνα φάγω μετὰ τοῦ στρουθίου τὰ ψιχίδια;
- book 190 α: Δυσκόλου ταυλίζοντος κατεπέτασέ τις ἀργὸς καθήμενος. ὁ δὲ θυμούμενος ἠρώτησεν αὐτόν· Ποίας τέχνης; καὶ διὰ τί ἀργεῖς; ἐκείνου δὲ εἰπόντος ὅτι Ῥάπτῃς εἰμί, ἔργον δὲ οὐκ ἔχω— διαρρήξας αὐτοῦ τὸν χιτῶνα καὶ ἐπιδούς εἶπε· Λαβὼν
- book 190.5 ἐργάζου καὶ σιώπα. β: Δυσκόλου ταυλίζοντος κατεπήδησε τις. ὁ δὲ θυμωθεὶς ἠρώτησεν, εἰ τέχνην οἶδε καὶ διὰ τί ἀργεῖ. τοῦ δὲ φήσαντος Ῥάπτειν οἶδα, ἔργον δὲ οὐκ ἔχω—διαρρήξας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἶπε· Λάβε καὶ ἐργάζου καὶ σιώπα.
- book 191 αβ: Δύσκολόν τις ἠρώτα· Ποῦ μένεις; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκεῖθεν μεταβαίνω.
- book 192 Δυσκόλῳ τις ναυκλήρῳ ἀπαντήσας εἶπε· Τὸν ἐπίπλουν σου εἶδον ἐν Ῥόδῳ. κάκεῖνος ἀπεκρίνατο· Κἀγὼ σου εἶδον τὸ ἥπαρ ἐν Σικελίᾳ.
- book 193 αc: Δύσκολόν τις ἐζήτει. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Οὐκ εἰμί ὧδε. τοῦ δὲ γελάσαντος καὶ εἰπόντος· Ψεῦδη· τῆς γὰρ φωνῆς σου ἀκούω—εἶπεν· Ὡ κάθαρμα, εἰ μὲν ὁ δοῦλός μου εἶπεν, εἶχες ἂν αὐτῷ πιστεῦσαι· ἐγὼ δέ σοι οὐ φαίνομαι ἀξιοπιστότερος ἐκείνου
- book 193.5 εἶναι; β: Δυσκόλῳ τις ἐφώνει· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Οὐκ εἰμί ἐγώ. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Ψεῦδος· τῆς φωνῆς σου γὰρ ἀκούω—ἔφη· Ὡ κάθαρμα, εἰ μὲν ὁ παῖς μου εἶπεν, ἐπέισθης ἄν· ἐγὼ δὲ οὐ φαίνομαί σοι ἀξιοπιστότερος εἶναι;
- book 194 α: Δύσκολος σκάλαν καταβαίνων σφαλεῖς κατέπεσε. τοῦ δὲ οἰκοκυροῦ εἰπόντος· Τίς ἐνὶ ἐκεῖ; ἀπεκρίνατο· Ἐγὼ τοῦ
- book 194 ἐνοικίου μου ἐλάκησα. τί πρὸς σέ; β: Δύσκολος ἀπὸ σκάλας καταβαίνων ἔπεσε. τοῦ δὲ
- book 194.5 αὐθέντου εἰπόντος· Ἐκεῖ τίς ἔπεσεν; ἔφη· Ἐγὼ τοῦ ἐνοικίου μου. τί πρὸς σέ;
- book 195 Δυσκόλῳ τις συγκλητικῷ ἔλεγε· Μικρόν σε ποθῶ ἰδεῖν καὶ συντυχεῖν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Κἀγὼ σὲ ἰδεῖν θέλω τυφλὸν καὶ χωλόν.
- book 196 Ἀφυῆς γραμματικὸς ἐρωτηθεὶς· Πῶς δεῖ λέγειν, τοῖς δύο ἢ τοῖς δυσὶ; ὁ δὲ τὴν χεῖρα προτείνας τοὺς δύο ὑπεδείκνυε δακτύλους.
- book 197 Ἀφυῆς γραμματικὸς ἐρωτηθεὶς· Ἡ μήτηρ Πριάμου τίς ἐκαλεῖτο; ἀπορῶν ἔφη· Ἡμεῖς κατὰ τιμὴν κυρίαν αὐτὴν καλοῦμεν.
- book 198 Ἀφυῆς κουρεὺς τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πληττομένοις ἔμπλαστρα προσετίθει. ἐνὸς δὲ αἰτιασαμένου αὐτόν ἔφη· Ἀχάριστε, μάτην ἀγανακτεῖς· ἐνὸς γὰρ δηναρίου ξυράμενος τεσσάρων δηναρίων ἔμπλαστρα ἔλαβες.
- book 199 Ἀφυῆς μαθητὴς κακῶς τινα κείρας καὶ παρωνυχίδας ποιήσας καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὄνυχιζομένου ἀπωσθεὶς ἀνεβόησεν·
- book 199 Ἐπιστάτα, τί οὐκ ἀφίησ *<ί>* με μαθεῖν;
- book 200 Ἀφυῆς μαθητὴς ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου κελευσθεὶς ὄνυχισαί οἰκοδεσπότην ἐδάκρυσε. τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν ἐρωτήσαντος ἔφη· Φοβοῦμαι καὶ κλαίω· μέλλω γὰρ τραυματίσαι σε, καὶ παρωνυχίδας ποιήσεις, καὶ τύψει με ὁ ἐπιστάτης.
- book 201 Ἀφυεῖ μάντει προσελθὼν τις ἐξ ἀποδημίας ἀνιῶν ἠρώτα περὶ τῶν οἰκείων. ὁ δὲ εἶπεν· Ὑγιαίνουνσι πάντες, καὶ ὁ πατήρ σου. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Ὁ πατήρ μου δέκατον ἔτος ἔχει ἄφ' οὗ ἀπέθανεν—ἀπεκρίνατο· Οὐδὲν γὰρ οἶδας τὸν κατὰ ἀλήθειάν σου πατέρα.
- book 202

Ἀφυῆς μαθηματικὸς παιδίου γένεσιν λέγων εἶπεν· Οὗτος ἔσται ῥήτωρ, εἴτα ἑπαρχος, εἴτα ἡγεμών. τεθνηκότος οὖν τοῦ παιδὸς τούτου ἡ μήτηρ ἀπαντήσασα εἶπεν· Ὅν ἔλεγες ῥήτορα ἔσεσθαι καὶ ἄρχοντα καὶ ἡγεμόνα, ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἔφη· Μὰ τὴν

book 202.5 αὐτοῦ μνήμην, ἐὰν ἔζησε, πάντα ταῦτα ἂν ἐγένετο.

book 203 Ἀφυεῖ μάντει προσελθὼν τις ἡρώτα, εἰ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐξ ἀποδημίας ἦξει. ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔρχεται. ὥς δὲ ἔμαθε μεθ' ἡμέρας παραγενόμενον αὐτόν, ἔφη· Οὐδὲν αὐτοῦ ἀχρωμότερον.

book 204 Ἀφυῆς μαθη <μα> τικὸς μοιρολογῶν τινα ἔφη· Οὐκ ἦν σοι κατὰ γένος τεκνῶσαι. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Ἑπτὰ παῖδας ἔχω—εἶπεν· Οὐκοῦν πρόσεχε αὐτοῖς.

book 205 Ἀφυῆς μάντις ἐμπεσὼν εἰς πολεμίους καὶ εἰπὼν ὅτι

book 205 Μάντις εἰμί—μελλούσης πρὸς ἀντιπάλους μάχης συνάπτεσθαι· Νικήσετε, εἶπε, τοὺς πολεμίους, ἐὰν τὰς ἐξόπισθεν τρίχας τῶν κεφαλῶν ὑμῶν ἐν τῇ παρατάξει τῆς μάχης μὴ βλέψωσιν.

book 206 Δειλὸς ἐρωτηθεὶς Ποῖα τῶν πλοίων ἀσφαλέστερα, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα; ἔφη· Τὰ νενεωλκημένα.

book 207 Δειλὸς κυνηγὸς συνεχῶς τὴν νύκτα ὑπὸ ἄρκτου διωκόμενος ἐν ὕπνῳ, κύνας μισθωσάμενος μετ' αὐτοῦ ἐκοίμιζεν.

book 208 Δειλῷ πύκτη λέγει τις· Μετὰ τίνος ἔχεις πυκτεῦσαι; κάκεϊ <νοσ> τὸν ἀντίπαλον ὑποδείξας ἔφη· Μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦδε.

book 209 Δειλὸς πύκτης συνεχῶς ὑπὸ ἀντιδίκου κοσκινιζόμενος ἀνεβόησε· Δέομαι ὑμῖν ἅμα πᾶσιν.

book 210 Δειλὸς πύκτης χωρίον ἀγοράζων κατηρώτα τοὺς ἐντοπίους, μὴ ἔχει μύρμηκας.

book 211 ac: Ὀκνηρῶν δύο ὁμοῦ κοιμωμένων εἰσελθὼν τις

book 211 κλέπτῃς τὸν σάγον ὑποσύρας ἔκλεψε. τοῦ δὲ ἐνὸς αἰσθομένου καὶ πρὸς τὸν ἕτερον εἰπόντος· Ἀναστὰς φθάσον τὸν κλέψαντα τὸν σάγον—εἶπεν· Ἄφες ὅταν ἔλθῃ ἐπᾶραι τὴν στήλην, κρατοῦμεν

book 211.5 αὐτόν. β: Ὀκνηρῶν δύο κοιμωμένων εἰσελθὼν τις κλέπτῃς τὸ σαγίον αὐτῶν ἔλαβε. τοῦ δὲ ἐνὸς νοήσαντος καὶ εἰπόντος πρὸς τὸν ἕτερον· Ἀνάστα, διώξον αὐτόν—ἔφη· Ἄφες ὅταν ἔλθῃ λαβεῖν τὴν τύλην, κρατοῦμεν αὐτόν οἱ δύο.

book 212 a: Ὀκνηρῷ υἱῷ ἐκέλευσεν ὁ πατὴρ εἰς τὸν γείτονα ἀπελθεῖν καὶ χρήσασθαι ἀξίνην. ὁ δὲ ἔφη· Οὐκ οἶδαι. τοῦ δὲ πατρὸς ἐπιμένοντος ἀπεκρίνατο· Ἐγὼ εἰμι ὁ γείτων καὶ ἀξίνην οὐκ ἔχω. β: Ὀκνηρῷ υἱῷ ἐπέταξεν ὁ πατὴρ ἀπελθεῖν εἰς τὸν

book 212.5 γείτονα καὶ χρήσασθαι ἀξίνην. ὁ δὲ ἔφη· <...> Ἐγὼ εἰμι ὁ γείτων, ἀξίνην οὐκ ἔχω.

book 213 ac: Ὀκνηρὸς ὀκνηρῷ δηνάριον ἐχρεώσεται. ὑπαντήσας δὲ αὐτῷ ἦται τὸ δηνάριον. τοῦ δὲ εἰπόντος· Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα καὶ λῦσόν μου τὸ μάπουλον καὶ ἄρον τὸ δηνάριον—ἐκεῖνος ἔφη· Πορεύου ἔνθεν· οὐδέν μοι χρεωστεῖς.

book 213.5 β: Ὀκνηρὸς ὀκνηρῷ ὥφειλε δηνάριον. ὑπαντηκῶς δὲ αὐτόν ἦται τὸ δηνάριον. ὁ δὲ φησιν· Εἰς τὸ μάπουλόν μου δέδεται· λύσας ἄρον. ὁ δὲ Ἄπελθε, φησίν, ἐπληρώθην.

book 214 Φθονερός εἰς γναφεῖον εἰσελθὼν καὶ μὴ θέλων οὐρῆσαι

book 214 ἀπέθανεν.

book 215 Φθονερός οἰκοδεσπότης τοὺς ἐνοίκους ἰδὼν εὐτυχοῦντας ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐξεδίωξεν.

book 216 Φθονερός ἰδὼν τὸν γείτονα θηριομαχοῦντα λέγει τῷ κυβερνήτῃ· Ἄρκος.

book 217 Ἄλλος διὰ δειλίαν ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ μετώπου· Ὁ τόπος τῶν καιρίων. πατιόμενος οὖν συνεχῶς εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας· Μὴ τι οὗτος γράμματα οὐκ οἶδεν καὶ ἀναιρεῖ με;

- book 218 Δειλὸς πύκτης συνεχῶς παιόμενος ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἀνεβόησε· Δέομαι ὑμῶν, μὴ πάντες ὁμοῦ.
- book 219 Λιμόξηρος λιμοξήρῳ θυγατέρα ἐκδιδούς καὶ ἐρωτώμενος, τί αὐτῇ δίδωσιν εἰς προῖκα· Οἰκίαν, ἔφη, δίδωμι, ἥς αἱ θυρίδες εἰς τὸ ἄρτοκοπεῖον βλέπουσιν.
- book 220 ac: Λιμόξηρος παιδοτρίβης ἰδὼν ἄρτον κρεμάμενον εἶπε· Καταβαίνεις; ἀπαγγέλλεις; ἢ ἀναβαίνω καὶ ἀπαρτίζω σε. β: Λιμόξηρος παιδαγωγὸς ἰδὼν ἄρτον ἔν τινι ὕψει κρεμάμενον εἶπε· Καταβαίνεις καὶ ἀπαγγέλλεις; ἢ ἀναβαίνω <καὶ>
- book 220.5 ἀπαρτίζω σε.
- book 221 ac: Λιμόξηρος ἱατρὸς ἰδὼν ἄρτον εἰς τρύπην κείμενον ἐκσυρτικὸν ἔμπλαστρον ἐπέθηκεν. β: Λιμόξηρος ἱατρὸς ἰδὼν ἄρτον διὰ τινος τρύπης ἐκσυρτικὸν ἔμπλαστρον ἐτίθει.
- book 222 Λιμόξηρον ἄρρωστον ἱατρὸς ἐπισκεψάμενος ἐκέλευσεν ἄλῃκα αὐτῷ εἰς πόμα γενέσθαι. εἰ δὲ μὴ εὖροι ἄλῃκα, ποιῆσαι αὐτῷ ὁμοίως τράγον. ὁ δὲ λιμόξηρος ἔφη· Ἐὰν μὴ εὖρω τράγον, φάγω δύο ἐρίφια.
- book 223 ac: Λιμόξηρος ἰδὼν ἄρτον ἐν ὑπερθύρῳ κείμενον εἶπε· Θεέ, ἢ ἐμὲ ὕψωσον ἢ ἐκεῖνον ταπείνωσον. β: Λιμόξηρος ἰδὼν ἄρτον ἐν ὑπερθ <ύ> ρῳ κείμενον ἔφη· Κύριε, ἢ ἐκεῖνον ταπείνωσον ἢ ἐμὲ ἐξάλειψον.
- book 224 Λιμόξηρος ἀπελθὼν εἰς κηπουρὸν ἔδωκε τέσσαρα δηνάρια, ἵνα σῦκα, ὅσα θέλει, φάγῃ. τοῦ δὲ καταφρονήσαντος καὶ εἰπόντος· Ἀπὸ τῶν παρακειμένων δένδρων φάγε, ὅσα δύνασαι— ἀνελθὼν εἰς μεγάλα <σ> συκᾶ <σ> καὶ ἀπὸ κορυφῆς ἀρξάμενος πάντα κατήσθιε.
- book 224.5 μετὰ δὲ πολλὴν ὥραν ἀναμνησθεὶς ὁ κηπουρὸς ἐπεζήτει αὐτόν. ὥς δὲ εἶδεν εἰς ὕψος σαλεύοντα τοὺς κλάδους καὶ ἐσθίοντα, ἀγανακτήσας εἶπε· Κάτω ἐστὼς οὐκ ἡδύνω ἐκ τῶν ἐπικειμένων κλάδων φαγεῖν; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἐκεῖνα, ὥς καταβαίνω, τρώγω.
- book 225 Λιμόξηρος ἄρτοπράτῃ προσελθὼν ἥτει δοῦναι δηνάρια δύο, ἵνα ἄρτου χορτάσῃ. τοῦ δὲ λογισαμένου ἕνα ἄρτον τούτῳ ἀρκέσειν <καὶ> λαβόντος τὰ δηνάρια ἥρξατο τρώγειν. ὁ δὲ τοῦ κοφίνου ἀρξάμενος ἐστὼς τὸ ἥμισυ ἔφαγε. τοῦ δὲ ἄρτοπράτου
- book 225.5 θαμβηθέντος καὶ εἰπόντος ὅτι Κάθισον καὶ οὕτως φάγε—ἀπεκρίνατο· Τοὺς ἐν τῷ κοφίνῳ ἄρτους βούλομαι ἐστὼς φαγεῖν, τοὺς δὲ ἐν τῇ προβολῇ καθήμενος.
- book 226 Λιμόξηρος κωμωδίας ὑποκριτῆς τὸν ἀγνοοθέντα πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν ἄριστον ἥτει. τοῦ δὲ ἐπιζητούντος, διὰ τί προαριστῆσαι θέλει· Ἴνα, ἔφη, μὴ ἐπιорκήσω λέγω <ν· ἐγώ> μὲν ἡρίστησα νῆ τὴν Ἄρτεμιν
- book 226.5 μάλ' ἡδέως.
- book 227 ac: Μεθύσῃ ἐν καπηλείῳ πίνοντι ἐπιστάς τις ἔφη· Ἡ γυνή σου ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἀκούσας πρὸς τὸν κάπηλον ἔφη· Οὐκοῦν, αὐθέντα, ἐκ τοῦ μελανοῦ κέρασον. β: Σχολαστικῶ ἐν καπηλείῳ πίνοντι ἐπιστάς τις εἶπεν·
- book 227.5 Ἡ γυνή σου ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἔφη· Οὐκοῦν, πραγματευτά, μέλαινα οἶνόν μοι κέρνα.
- book 228 Μέθυσος ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινος, ὅτι πολλὰ πίνων οὐ φρονεῖ, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ οἴνου καλῶς βλέπειν μὴ δυνάμενος ἀπεκρίνατο· Ἐγὼ μεθύω ἢ σὺ ὁ δύο ἔχων ὄψεις;
- book 229 a: Μέθυσος ἀτυχῆς ἀμπελῶνα κτησάμενος τῷ τρυγητῷ ἀπέθανεν. β: Ἀτυχῆς μέθυσος ἀμπελῶνα κληρονομήσας ἐν καιρῷ
- book 229 τοῦ τρυγητοῦ ἀπέθανεν.
- book 230 Μέθυσος καπηλεῖον ἀνοίξας εἰς τὸ πρόθυρον ἄρκτον ἔδησεν.
- book 231 Ὁζόστομος θέλων ἰδίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν περικαλυψάμενος ἔχασματό.
- book 232

Ὁζόστομος συνεχῶς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καταφιλῶν ἔλεγεν· Ἡ κυρία μου, ἡ Ἥρα μου, ἡ Ἀφροδίτη μου. κάκείνη ἀποστρεφόμενη ἔλεγεν· Ὁζεύς μου, ὀζεύς μου.

book 233 Ὁζόστομος κωφῶ ὑπαντήσας ἔλεγε· Χαῖρε—κάκείνος εἶπε· Φῦ. τοῦ δὲ εἰρηκότος· Τί γὰρ εἶπον; ἔφη· Ὑβδεσας.

book 234 Ὁζόστομος τὴν γυναῖκα ἡρώτα λέγων· Κυρία, τί με μισεῖς; κάκείνη ἀπεκρίνατο λέγουσα· Ὅτι σύ με φιλεῖς.

book 235 Ὁζόστομος ἱατρῶ ὑπαντήσας λέγει· Κύριέ μου, ἴδε· ἡ σταφυλή μου κατέβη. καὶ χανόντος ὁ ἱατρὸς ἀποστρεφόμενος ἔλεγεν· Οὐχὶ ἡ σταφυλή σου κατέβη, ἀλλ' ὁ κῶλός σου ἀνέβη.

book 236 Ὁζόστομος τὸ τέκνον αὐτοῦ κολακεύων, μασώμενος ἐνεβρωμάτισεν αὐτό. τὸ δὲ ἀποστρεφόμενον ἔλεγεν· Οὐ θέλω·

book 236 τατὰ κακά.

book 237 Ὁζόστομος λουκάνικον ὀπτῶν καὶ ἐπὶ πολὺ προσφυσῶν, ἡνίκα αὐτὸ ἀπειργάσατο, αὐτὸς συνεχῶς βδέων οὐκ ἐπιστεύετο.

book 238 Ὁζόστομος ἀπελθὼν εἰς ὀπωροπώλην ἡρώτα· Ἔχεις, κύρι, σχάδας; ὁ δὲ ἀποστραφεὶς· Οὐδὲ φοινίκια ἔχω.

book 239 α· Νεανίσκος τραγωδὸς ἡγαπήθη ὑπὸ γυναικῶν δύο, ὀζοστόμου καὶ ὀζοχρώτου. καὶ τῆς μιᾶς λεγούσης· Δός μοι, κύρι, φιλήματα—τῆς δὲ ἄλλης· Δός μοι, κύρι, περιπλοκάς—ἐκεῖνος ἀνεβόησεν·

book 239.5 Οἷμοι, τί δράσω; δυσὶ κακοῖς μερίζομαι. β· Εὐτράπελος τραγωδὸς ὑπὸ δύο ἡγαπᾶτο γυναικῶν, ὀζοστόμου καὶ εὐοχνώτου. καὶ τῆς μὲν εἰπούσης· Δός μοι φίλημα—τῆς δὲ εἰπούσης· Δός μοι περιπλοκάς—ἀνεβόησεν· Οἷμοι, τί δράσω; δυσὶ κακοῖς μερίζομαι.

book 240 Ὁζόστομος καὶ ὀζόχρωτος, ὁμοῦ ἐν θεάτρῳ καθεζομένων, συνέβη μέσον αὐτῶν κατὰ τύχην νεανίσκον καθεσθῆναι. αἰσθομένου δὲ αὐτοῦ τῆς δυσωδίας, στραφεὶς πρὸς τὸν ὀζόστομον ἡρώτα· Τίς ἔβδεσεν; εὐρηκῶς δὲ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τὴν αἰτίαν,

book 240.5 στραφεὶς τῷ ἐτέρῳ εἰς τὸ οὐς διελέγετο. γνοὺς δὲ κάκεινου τὴν δυσωδίαν ἀναστὰς ἔφυγεν.

book 241 Μωρὸς κωφῶ συγκαθεύδων ἔβδεσε. τοῦ δὲ τὴν δυσωδίαν αἰσθομένου καὶ κατακράξαντος ἔφη· Ἴδε, πῶς ἀκούεις; ἀλλ'

book 241 ἐμπαίζεις μοι.

book 242 Ὁζόστομος συνεχῶς εἰς οὐρανὸν βλέπων πολλὰ ἠύχετο. παρακύψας ὁ Ζεὺς λέγει· μία μία χαρεῖς καὶ κάτω θεοὺς ἔχεις.

book 243 (α) Λεῖξουρος εἰς τρύγην ὑπὸ φίλου κληθεὶς καὶ ἀπλήστως φαγὼν σῦκα καὶ σταφυλάς, 〈τῇ νυκτὶ〉 ὑπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ νυχθεὶς ἔδοξεν ὀρᾶν ἐπὶ συκῆς τὸν φίλον αὐτοῦ καθήμενον καὶ τοῦτον προσκαλεῖσθαι, ἵνα φάγῃ σῦκα. (β) ἀναστάντος δὲ

book 243.5 ἤρεσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς συκῆς χέσαι ἄνωθεν. (γ) βιαζόμενος οὖν τὰ στρώματα κατέχεσεν. (δ) ὥς δὲ ἐξυπνίσας ἐπέγνω, τὰ στρώματα πλύνας πάλιν [ἀπλήστως φαγὼν] ἐκοιμήθη. (ε) καὶ θεωρεῖ πάλιν καθ' ὕπνου τὸν φίλον ἐπὶ τῆς συκῆς καθήμενον καὶ τοῦτον ὁμοίως ἀνελθεῖν προτρεπόμενον. (φ) ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν

book 243.10 ἀναβλέψας εἶπε· Πάλιν μοι θέλεις ἐμπαῖξαι, ἵνα ἀπὸ τῆς συκῆς ἄνωθεν δόξας χέζειν τὰ στρώματα ρυπώσω. (g) ἀλλ' ἐγὼ ἀπάρτι οὐ μὴ ἐμπαιχθῶ· πρῶτον γὰρ χέσω καὶ οὕτως ἀνέλθω. (h) βιαζόμενος οὖν πάλιν τὰ στρώματα κατετίλησεν.

book 244 αc· Νεανίσκος πρὸς τὴν γυναῖκα οὕσαν ἀσελγῇ εἶπε· Κυρία, τί ποιοῦμεν; ἀριστοῦμεν ἢ ἀφροδισιαζόμεν; κάκείνη πρὸς

- book 244 αὐτὸν ἔφη· Ὡς θέλεις· ψωμὶν οὐκ ἔστιν. β: Νεανίσκος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀσελγῇ οὖσαν
- book 244.5 εἶπεν· Κυρία, τί ποιοῦμεν; ἀριστοῦμεν ἢ ἀφροδισιάζομεν; κἀκεῖνη ἔφη· Ὡς θέλεις· ψωμὴν οὐκ ἔχομεν.
- book 245 αc: Νεανίσκος γραίας δύο καπριώσας ἐκάλεσε, πρὸς δὲ τοὺς οἰκείους διακόνους ἔφη· Τὴν μίαν κεράσατε, τὴν δὲ θέλουσαν ἀφροδισιάσατε. αἱ δὲ ὑφ' ἐν εἶπον· Ἡμεῖς οὐ διψῶμεν. β: Γραῖδας ἐρωτευομένης νεανίσκος ξενοδοχήσας πρὸς
- book 245.5 τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἔφη· Τὴν θέλουσαν κεράσατε καὶ τὴν θέλουσαν ἀφροδισιάσατε. κἀκεῖναι εἶπον· Ἡμεῖς οὐ διψῶμεν.
- book 246 Μισογύναιος στὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔλεγε· Πωλῶ μου τὴν γυναῖκα ἀτελώνητον. τινῶν δὲ εἰπόντων· Διὰ τί; εἶπεν· Ὅτι στερέσιμος γένηται.
- book 247 a: Μισογύναιος, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀποθανούσης, ἐπὶ τῷ θάψαι ἐκήδευε. τινὸς δὲ ἐρωτήσαντος· Τίς ἀνεπαύσατο; ἔφη· Ἐγὼ ὁ ταύτης στερηθεὶς. β: Μισογυναϊκοῦ τὴν γυναῖκα κηδεύοντος ἡρώτησέ
- book 247.5 τις· Τίς ἀνεπαύσατο; ὁ δὲ ἔφη· Ἐγὼ ὁ ταύτης στερηθεὶς.
- book 248 a: Μισογύναιος νοσήσας ἐν ἀπογνώσει, τῆς δὲ γυναικὸς αὐτῷ εἰπούσης· Ἐάν τι πάθης, ἀπάγξομαι—ἀναβλέψας πρὸς αὐτὴν εἶπε· Ζῶντί μοι τοῦτο χάρισαι. β: Μισογύναικος ἀρρωστῶν καὶ τῆς γυναικὸς εἰπούσης
- book 248.5 αὐτῷ· Ἐάν ἀποθάνης, ἀπάγξομαι—ἀναβλέψας εἶπε· Ζῶντί μοι
- book 248 τοῦτο χάρισαι.
- book 249 Μισογύναιος γυναῖκα ἔχων γλωσσώδη καὶ λοῖδορον, τελευτησάσης δὲ αὐτῆς, ἐπὶ θυρεοῦ ἐξέφερε. τινὸς δὲ ἰδόντος καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτήσαντος ἀπεκρίνατο· Μαχίμη γὰρ ἦν.
- book 250 Νεανίσκος ἐρωτηθεὶς, <εἰ> ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κελεύεται ἢ πείθεται αὐτῷ ἐκείνη πάντα, ἐναβρυνόμενος ἔφη· Οὕτως με φοβεῖται ἡ γυνή μου· ἐὰν χάνω, χέζει.
- book 251 Οἰκοδέσποινα μωρὸν οἰκέτην ἔχουσα ἐμφανῇ καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν ἀδροκέφαλον, ἐπιθυμήσασα αὐτοῦ, φιμάριον εἰς τὸ πρόσωπον βαλοῦσα, ἵνα μὴ ἐπιγνωσθῇ, συνέπαιζεν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐν τῷ παίζειν συνεισηλθεν αὐτῇ. καὶ τῷ δεσπότη συνήθως προσγελῶν
- book 251.5 εἶπε· Κυρί, κυρί, τὸν ὀρχηστὴν ἐβίνησα, καὶ ἡ κυρὰ ἦν ἔσωθεν.
- book 252 Ἀτυχὴς εὐνοῦχος κήλην ἐποίησεν.
- book 253 Σχολαστικὸς ἱατρῷ συναντήσας Συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ ἐνόησα.
- book 254 Σχολαστικὸς Ἀμιναίαν ἔχων ἐσφράγισεν αὐτήν. τοῦ δὲ δούλου κάτωθεν τρήσαντος καὶ τὸν οἶνον αἶροντος ἐθαύμαζεν, ὅτι τῶν σημάτων τῶν σώων ὄντων ὁ οἶνος ἐλαττοῦται. ἕτερος εἶπεν· Ὅρα, μὴ κάτωθεν ἀφῆρέθη. ὁ δὲ· Ἀμαθέστατε,
- book 254.5 εἶπεν, οὐ τὸ κάτωθεν λείπει, ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν μέρος.
- book 255 Σχολαστικὸς μαθὼν, ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῇ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.
- book 256 Σχολαστικὸς εἰς χειμῶνα ναυαγῶν καὶ τῶν συμπλεόντων ἐκάστου περιπλεκομένων σκεῦος πρὸς τὸ σωθῆναι, ἐκεῖνος μίαν τῶν ἀγκυρῶν περιεπλέξατο.
- book 257 Σχολαστικὸς υἱὸν θάψας καὶ συναντήσας τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἶπεν· Προ <σ> ἦλθεν ὁ παῖς; ὁ δὲ φησιν· Οὐ. καὶ ὁ σχολαστικὸς· Λοιπὸν οὖν, καθηγητά, τέθνηκεν.
- book 258

Σχολαστικὸς παιδοτρίβης ἀκούσας περὶ μαθητοῦ, ὅτι νοσεῖ, τῇ δὲ ἐξῆς, ὅτι πυρέττει, ὕστερον δὲ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσας, ὅτι ἀπέθανεν, ἔφη· Οὕτω προφασιζόμενοι οὐκ ἔατε τοὺς παῖδας μανθάνειν.

book 259 Σχολαστικὸς ἀγοράσας κρέας βαστάζων αὐτὸ ἀπήρχετο εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. λούπης δὲ ῥήξας ἤρπασεν αὐτὸ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ ἔφη· Ὡς σὺ γένωμαι, ἂν μὴ κάγω ποιήσω αὐτὸ ἄλλω.

book 261 Λιμόξηρος ὕπαρχος τὸ βῆμα αὐτοῦ

book 261 ἐκέλευσε πρὸς ἀρτοκοπεῖον γενέσθαι.

book 262 Εὐτράπελος ἀποδημήσας καὶ κηλίτης γενόμενος, ἐπανελθὼν ἡρωτᾶτο <ὕπὸ τῆς γυναικός> , τί ἤγαγεν. ὁ δὲ Σοὶ μέν, εἶπεν, οὐδέν, τοῖς δὲ μηροῖς σου προσκεφαλᾶδιον.

book 263 Εὐτράπελόν τις ἐλοιδόρει, ὅτι Σοῦ τὴν γυναῖκα δωρεὰν ἔσχον. ὁ δὲ εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν ἀνάγκη τοσούτου κακοῦ ἀνέχεσθαι· σοὶ δὲ τίς ἀνάγκη;

book 264 Εὐτράπελος ἐπὶ ἡγεμόνος ἐδικάζετο. τοῦ δὲ νυστάζοντος ἐβόησεν· Ἐκκαλοῦμαι. ὁ δὲ ἔφη· Ἐπὶ τίνα; κάκεῖνος· Ἐπὶ σὲ γρηγοροῦντα.

book 265 Σχολαστικοῦ ἐρωτηθέντος, πόσους ξέστας ὁ ἀμφορεὺς

book 265 ἔχει, ἀπεκρίνατο· Οἴνου λέγεις ἢ ὕδατος;